

Juho Hollo

METSÄTALOUDEN HARJOITTAMINEN OSAKEYHTIÖNÄ

Opinnäytetyö

Luonnonvara-alan ammattikorkeakoulututkinto

Metsätalouden koulutus

2024

**Kaakkois-Suomen
ammattikorkeakoulu**

Tutkintonimike	metsätalousinsinööri (AMK)
Tekijä/Tekijät	Juho Hollo
Työn nimi	Metsätalouden harjoittaminen osakeyhtiönä
Toimeksiantaja	-
Vuosi	2024
Sivut	49 sivua
Työn ohjaaja(t)	Samuel Tarkiainen

TIIVISTELMÄ

Osakeyhtiö on Suomen yleisin yritysmuoto, mutta metsätalouden harjoittamisessa osakeyhtiömuotoinen metsänomistus ei ole kovin yleistä. Opinnäytetyön tavoitteena oli selvittää, minkälaisia vaikutuksia osakeyhtiömuodolla on niin lainsäädännöllisestä kuin taloudellisesta näkökulmasta metsätalouteen.

Työssä keskitytään pieniin, korkeintaan muutaman henkilön omistamiin osakeyhtiöihin. Työssä selvitetään osakeyhtiön toimintaa perustamisen, hallinnon, pääoman luokittelun ja jakamisen, verotuksen, toiminnan lopettamisen ja sukupolvenvaihdon kannalta. Osakeyhtiömuodon taloudellista kannattavuutta verrattiin tavanomaiseen metsien henkilöomistukseen teoreettisten laskelmien avulla. Opinnäytetyön tutkimuskysymykset liittyivät osakeyhtiömuodon soveltuvuuteen ja yleisyyteen metsätalouden harjoittamisessa. Työ toteutettiin kirjallisuuskatsauksena.

Osakeyhtiön perustaminen voidaan toteuttaa verovapaasti, jos aiemman metsätalouden harjoittamisen varat ja velat siirretään perustettavaan yhtiöön eikä osakkeita merkitse muut kuin perustajaosakas ja mahdollisesti hänen puolisonsa. Osakeyhtiöiltä puuttuu oikeus esimerkiksi metsävähennykseen, metsälahjavähennykseen sekä osittaiseen hankintatyön verovapauteen. Osakeyhtiöt ovat kuitenkin oikeutettuja METKA-tukiin, jos yhtiön pääasiallisena tarkoituksena on maatila- tai metsätalouden harjoittaminen. Pienen yhtiön hallitukseen riittää vain yksi jäsen ja osakeyhtiöllä on velvollisuus toteuttaa kaksinkertaista kirjanpitoa sekä tuottaa tilinpäätös jokaiselta tilikaudelta.

Pienillä ja keskikokoisilla metsätiloilla osakeyhtiöiden metsävähennysoikeuden puuttuminen ei kannusta metsäpinta-alan lisäämiseen. Yhtiömuodon selvät edut tulevat näkyviin vasta isommilla satojen hehtaarien omistuksilla alhaisen 20 % yhteisöverokannan vuoksi. Osakeyhtiömuodosta on etua perintö- tai lahjoitustilanteissa. Osakeyhtiön omistaessa metsät mainituissa tilanteissa, jaetaan pelkästään osakkeita metsien säilyessä ehjänä kokonaisuutena.

Asiasanat: osakeyhtiö, metsätalous, yhtiöittäminen, verotus

Degree title	Bachelor of Natural Resources
Author (authors)	Juho Hollo
Thesis title	Practicing forestry through a limited company
Commissioned by	-
Time	2024
Pages	49 pages
Supervisor	Samuel Tarkiainen

ABSTRACT

A limited company is the most common form of business in Finland, but forest ownership in the form of a limited company is not so common. The objective of the thesis was to find out what kind of effects the limited company form had on forestry from both a legislative and financial point of view.

The thesis focused on small limited companies owned by few people at most. The study examined the operation of a limited company in terms of establishment, management, the classification and distribution of capital, taxation, closing of operations and generational transfer. The financial profitability of the limited company form was compared to the usual private ownership of forests using theoretical calculations. The research questions of the thesis related to the suitability and commonness of the limited company form in practicing forestry. The study was carried out as a literature review.

The study showed that a limited company could be established tax-free if the assets and liabilities of the previous forestry operations were transferred to the company to be established and if the shares were subscribed by no other than the founding partner and possible their spouse. Limited companies are not entitled to, for example, forest deduction, forest gift deduction and partial tax exemption for procurement work. However, limited companies are entitled to the government's forestry subsidies if the company's main purpose is farming or forestry. Only one member is enough for the board of a small company, and the limited company has the obligation to carry out double-entry accounting and to produce financial statements for each financial year.

On small and medium-sized forest properties, the lack of the right of forest deduction for limited companies does not encourage the increase of the forest area. The clear advantages of the company form become visible with larger ownerships of hundreds of hectares due to the low corporate tax rate of 20%. The limited company form is advantageous in inheritance or donation situations. If the limited company owns the forests in such situations, only shares will be distributed while the forests remain as intact entities.

Keywords: limited company, forestry, incorporation, taxation

SISÄLLYS

1	JOHDANTO.....	6
2	OSAKEYHTIÖT METSÄTALOUESSA.....	7
2.1	Osakeyhtiöistä yleisesti	7
2.2	Osakeyhtiömuodon yleisyys ja historia metsätaloudessa	8
2.3	Metsätalouden kannattavuus ja kannattavuuden parantaminen yritysmuodon muutoksen ajurina	9
2.4	Osakeyhtiömuodon vaikutus metsätalouden tukiin ja verotuksellisiin hyötyihin	10
3	OSAKEYHTIÖN PERUSTAMINEN	11
3.1	Yhtiöittämisen suunnittelu.....	11
3.2	Perustamissopimus ja yhtiöjärjestys.....	12
3.3	Osakkeiden merkintä ja maksaminen	13
3.4	Yhtiöittämisen toteutusvaihtoehdot.....	13
3.4.1	Yhtiöittämistapojen vertailu	13
3.4.2	Toimintamuodon muutos osakeyhtiöksi.....	15
3.4.3	Tavallinen apporttiperustaminen.....	16
4	PÄÄTÖKSENTEKO JA HALLINNOINTI	16
4.1	Hallituksen kokoonpano ja kokoukset.....	16
4.2	Kirjanpito, tilinpäätös ja tilintarkastus	18
4.3	Edustaminen.....	20
5	YHTIÖN PÄÄOMA JA VAROJEN JAKAMINEN	20
5.1	Pääoman ryhmittely	20
5.2	Vieras pääoma ja rahoituksen hankkiminen	21
5.3	Vastikkeettomat pääomansijoitukset.....	22
5.4	Varojen jakaminen	23
5.4.1	Säätely ja tavat	23
5.4.2	Osingonjako.....	23
5.4.3	Palkka	24

6	VEROTUS	24
6.1	Verosuunnittelu.....	24
6.2	Osakeyhtiön tuloverotus ja henkilön pääomaverotus.....	26
6.3	Arvonlisäverotus, varainsiirtoverotus ja luovutusvoiton verotus.....	26
6.4	Osinkotulojen verotus	27
6.4.1	Verotuksen periaatteet.....	27
6.4.2	Osakkeen matemaattinen arvo	29
6.4.3	Osakeyhtiön nettovarallisuuden vaikutus verotukseen	29
7	YRITYSJÄRJESTELYT JA SUKUPOLVENVAIHDOS.....	31
7.1	Toiminnan lopettaminen	31
7.2	Sukupolvenvaihdos.....	33
7.2.1	Toteutustavat ja suunnittelu	33
7.2.2	Luopujan verotus	34
7.2.3	Jatkajan verotus.....	35
8	TEOREETTISET LASKELMAT TALOUDELLISESTA KANNATTAVUUDESTA	36
8.1	Keskikokoinen metsätila	36
8.2	Suuri metsätila	38
9	POHDINTA.....	40
9.1	Opinnäytetyön luotettavuuden tarkastelu.....	40
9.2	Tulosten tarkastelu	41
	LÄHTEET.....	45

1 JOHDANTO

Suomen yleisin yritysmuoto on osakeyhtiö. Metsätalouden harjoittamisessa osakeyhtiöillä ei ole suurta jalansijaa metsänomistusmuotona. Metsää omistavia osakeyhtiöitä on Suomessa noin 4500, muiden omistusmuotojen lukumäärä on noin 400 000. (Räty & Vaahtera 2023, 27.)

Kansallinen metsästrategia 2035 on voimassa oleva elinkeinostrategia metsäalalle, josta valtioneuvosto on tehnyt periaatepäätöksen. Periaatepäätöksillä annetaan valtionhallinnolle ohjeita ja suuntaviivoja asioiden valmistelulle. Yksi metsästrategian kärkihankkeista on metsäalan uudistuminen ja kilpailukyky. Strategiassa mainitaan yhtenä kilpailukykyä ja uudistumista edistävänä toimenpiteenä metsien omistusrakenteen kehittäminen. Omistusrakenteen kehittämisellä haetaan vaikuttavuutta metsänomistajien päätöksenteon aktivointiin, tilakoon kasvuun ja omistusrakenteen selkeyttämiseen. (Maa- ja metsätalousministeriö 2023.) Voisiko osakeyhtiömuotoinen metsätalouden harjoittaminen olla yksi keino metsien omistusrakenteen kehittämisessä?

Tässä opinnäytetyössä tavoitteena oli selvittää osakeyhtiön toimimista metsätalouden harjoittajana kokonaisvaltaisesti. Tavoitteena oli muodostaa käsitys, minkälaisia vaikutuksia osakeyhtiömuotoisella metsänomistuksella on sekä lainsäädännöllisestä että taloudellisesta näkökulmasta. Teoreettisessa viitekehyksessä esitellään yhtiön perustamista, hallinnointia, varojen jakamista, verotusta, yhtiön toiminnan lopettamista ja omistajanvaihdosta. Opinnäytetyön tietoperustan muodostavat alan kirjallisuus, sähköiset lähteet, Verohallinnon ohjeet ja lainsäädäntö. Opinnäytetyössä tarkasteltiin yksityisiä osakeyhtiöitä, jotka ovat yhden tai korkeintaan muutaman henkilön omistuksessa ja niiden päätoimialana on metsätalous. Työssä vertailtiin myös metsänomistuksen taloudellista kannattavuutta tavallisen henkilöomistuksen ja osakeyhtiömuotoisen omistuksen välillä. Taloudellisen kannattavuuden vertailu perustuu teoreettisiin laskelmiin ja tulokset esitetään taulukoissa.

Opinnäytetyön tutkimuskysymykset ovat:

- Onko osakeyhtiö soveltuva omistusmuoto metsätalouden näkökulmasta?

- Miksi yksittäisten henkilöiden osakeyhtiömuotoinen metsänomistus ei ole saanut laajempaa suosiota
- Minkälaisia ovat tilanteet, joihin osakeyhtiömuotoinen metsänomistus erityisesti sopii?

2 OSAKEYHTIÖT METSÄTALOUDESSA

2.1 Osakeyhtiöistä yleisesti

Osakeyhtiö on Suomen yritysmuodoista yleisin. Kaupparekisterissä olevien yksityisten osakeyhtiöiden lukumäärä 3.1.2024 oli 288 211 ja julkisten osakeyhtiöiden 294. Yksityisten osakeyhtiöiden lukumäärä on noussut reilulla 20 000 viimeisen neljän vuoden aikana. (Patentti- ja rekisterihallitus 2024a.)

Osakeyhtiölaki toimii yleislakina, jota sovelletaan kaikkiin Suomen lain mukaan rekisteröityihin julkisiin ja yksityisiin osakeyhtiöihin. Lain mukaan osakeyhtiö voi olla joko yksityinen (**yksityinen osakeyhtiö**) tai julkinen (**julkinen osakeyhtiö**). Yhtiön osakepääoman ollessa alle 80 000 euroa on kyseessä aina yksityinen osakeyhtiö. Osakepääoman ollessa 80 000 euroa tai enemmän yhtiö itse ratkaisee, onko se julkinen osakeyhtiö vai yksityinen osakeyhtiö. Mainittavimpia eroja julkisen ja yksityisen osakeyhtiön välillä ovat julkisen yhtiön ankarampi tiedonantovelvollisuus sekä yhtiökokouksen päätöksenteon ankarammat edellytykset. Pörssi-yhtiön tulee aina olla julkinen osakeyhtiö. Julkinen osakeyhtiö ei kuitenkaan aina ole pörssi-yhtiö. Pörssi-yhtiön osakkeita kutsutaan myös listatuiksi osakkeiksi. (Kyläkallio ym. 2015, 45–48.) Tässä opinnäytetyössä keskitytään yksityisen osakeyhtiön tarkasteluun.

Osakeyhtiö on juridisesti itsenäinen oikeushenkilö, joka vastaa itse velvoitteistaan. Kukin osakkeenomistaja vastaa yhtiön velvoitteista vain yhtiöön sijoittamallaan pääomalla. (Yrittäjät s.a.) Teoriassa konkurssin kohdanneen osakeyhtiön velkojat eivät voi saada saataviaan perityksi osakkeenomistajien henkilökohtaisesta omaisuudesta. Usein käytännön tilanteissa varsinkin pienempien osakeyhtiöiden kohdalla tilanne ei ole tämänkaltainen. Luotonantajat vaativat useasti pienemmiltä osakeyhtiöiltä yleensä luottojen vakuudeksi osakkeenomistajien henkilökohtaisia takauksia tai muita vakuuksia. (Kyläkallio ym. 2015, 51–52.)

Osakeyhtiölain perusajatus on, että osakeyhtiö tuottaa voittoa osakkeenomistajilleen. Tämän tulisi tapahtua yhtiöjärjestyksessä määrätyn toimialan puitteissa. Voiton tuottaminen tapahtuu jakamalla yhtiön varoja mahdollisimman paljon ja säännöllisesti osakkeenomistajille tai kasvattamalla yhtiön omaisuutta ja tätä kautta vahvistamaan yhtiön kykyä tuottaa suurempaa taloudellista hyötyä tulevaisuudessa. Molempia tapoja käytetään yleensä rinnakkain. (Kyläkallio ym. 2015, 53.)

Osakeyhtiön keskeisistä periaatteista säädetään osakeyhtiölain ensimmäisessä luvussa. Laissa mainitaan osakeyhtiön oikeushenkilöllisyydestä, pääomasta, osakkeiden luovutettavuudesta, toiminnan tarkoituksesta, enemmistöperiaatteesta, yhdenvertaisuudesta, johdon tehtävästä ja tahdonvaltaisuudesta. (Immonen & Nuolimaa 2012, 7–9.)

2.2 Osakeyhtiömuodon yleisyys ja historia metsätaloudessa

Suomessa metsätalousmaa jaetaan metsämaahan, kitumaahan, joutomaahan ja metsäteihin sekä varastoihin. Metsää omistavia osakeyhtiöitä oli Suomessa vuoden 2016 lopussa 4483. Osakeyhtiöiden omistamien metsätilojen metsämaan pinta-ala oli noin 1,426 miljoonaa hehtaaria. Tämä vastaa noin kahdeksaa prosenttia Suomen metsämaan pinta-alasta. Lukumäärältään yleisin metsätilan kokoluokka osakeyhtiöiden omistamana oli 2–4,9 hehtaaria, tällaisia metsää omistavia osakeyhtiöitä oli 944. Toiseksi yleisin oli kokoluokka 5–9,9 hehtaaria, joita oli 755 yhtiötä. Osakeyhtiöt, joiden metsänomistuksen kokoluokka oli yli tuhat hehtaaria, omistivat kokonaisuudessaan 1,289 miljoonaa hehtaaria metsää. Tämä on noin 90 prosenttia osakeyhtiöiden omistamasta metsäpinta-alasta. Yli tuhat hehtaaria metsää omistavia osakeyhtiöitä oli 40. (Räty & Vaahtera 2023, 27.)

Yllä olevia lukuja tarkastelemalla on selvää, että monelle metsää omistavalle osakeyhtiölle metsätalous ei ole yrityksen varsinainen toimiala. Tällaiseen osakeyhtiöön liitetty pieni metsäpalsta tuo esimerkiksi yhtiön taseeseen lisää nettovarallisuutta. Suuret metsäpinta-alat ovat harvojen metsää omistavien osakeyhtiöiden hallussa.

Kiinnostus yksityishenkilöiden yhtiömuotoiseen metsänomistukseen on ollut Suomessa vähäistä. Yhtiömuotoinen metsänomistus on kasvanut lähinnä vain isompien maatilojen yhtiöittämisen takia. Näissä tapauksissa metsiä on siirtynyt yhtiöittämisen myötä osakeyhtiömuotoiseen metsänomistukseen. Monessa maatilayhtiöittämisessä viljelijän puhtaat metsätilat ovat kuitenkin jätetty perustettavan osakeyhtiön ulkopuolelle. (Suomen metsäkeskus s.a.)

2.3 Metsätalouden kannattavuus ja kannattavuuden parantaminen yritysmuodon muutoksen ajurina

Yritysmuodon muutoksella voidaan tavoitella erilaisia hyötyjä riippuen omistajien painotuksista. Yritysmuodon muutoksen voivat kannustaa esimerkiksi liiketoiminnan parempi taloudellinen kannattavuus, tulevaisuuden omistusjärjestelyt tai omistuspohjan laajentaminen. (Enroth ym. 2007, 38.)

Perinteisesti yksityismetsätaloudessa metsä ei ole ollut sijoituskohde eikä sen pääoma-arvolle ole myöskään laskettu korkoa. Metsätilan arvonkehitystä ei ole seurattu eikä ole oltu perillä oman metsäkiinteistön markkina-arvosta. Omassa metsässä itse tehtyä työtä ei aina nähdä kustannuksena. Ainoa ulkopuolinen velvoite yksityismetsätalouden kirjanpitoon ovat veromuistiinpanot. (Liljeroos 2021, 93–94.)

Kannattavuuden seurantaan sopivat mittarit voidaan jakaa karkeasti kahteen, absoluuttisen ja suhteellisen kannattavuuden mittareihin. Vähentämällä laskentajakson tuloista menot saadaan selville absoluuttinen kannattavuus. Metsätaloudessa negatiivinen kassavirta, eli puuntuotannon menot ovat suuremmat kuin tulot, on tilatasolla tavanomaista. Tämä johtuu puunmyyntien ajallisesta vaihtelusta. Vasta pidemmän ajanjakson seuranta antaa luotettavaa tietoa absoluuttisesta kannattavuudesta. Suhteellista kannattavuutta mittaavissa tunnusluvuissa tuotot suhteutetaan pääomaan. Laskelmissa tuottoina käytetään esimerkiksi nettotulosta tai liiketulosta. Pääomana käytetään joko sijoitetun pääoman arvoa tai omaisuuden arvoa. Pääoma voidaan jakaa myös sen perusteella, onko se omaa vai ulkopuolelta lainattua. (Uotila 2009, 180–182.) Kannattavuusseurannassa on oleellista rahavirtojen lisäksi tietää puustopääoman muutokset ja sen vaikutus tulevaisuuden tuottokykyyn. Keskimääräistä

parempaa tuottoa usean vuoden ajan voidaan saada metsälöstä, jossa on paljon hakkuukypsää metsää. Tämä tapahtuu ilman, että puustopääoman pieneminen rasittaisi tulevaisuuden hakkuumahdollisuuksia. Toisaalta hyvä tulos voidaan tehdä myös pääomahakkuilla, jotka pienentävät tulevaisuuden hakkuumahdollisuuksia. Yritysmäisesti hoidetun metsälön vuotuisiin rutiineihin kuuluu metsän tasearvon selvittäminen. Tärkeää olisi selvittää puustomäärän muutoksesta johtuva metsäomaisuuden tasearvon muutos ja huomioida se tuotossa ja pääoman arvossa laskettaessa pääoman tuotto prosenttia. (Uotila 2009, 184–187.)

Metsätaloutta osakeyhtiömuotoisena harjoitettaessa kannattavuuden seuraaminen on helpompaa kuin tavanomaisessa yksityisomistuksessa. Kahdenkertaisen kirjanpidon ja tilinpäätöksen pakollisuus muodostavat pohjan tarkemmalle osakeyhtiön kannattavuuden seuraamiselle (Osakeyhtiön kirjanpito s.a.).

2.4 Osakeyhtiömuodon vaikutus metsätalouden tukiin ja verotuksellisiin hyötyihin

Osakeyhtiöllä on oikeus saada metsätalouden kannustejärjestelmän (Metkatuki) mukaista tukea erilaisiin tuettaviin metsänhoitotöihin. Saadakseen lain mukaista tukea metsänhoitotöille osakeyhtiön osakkaina voi olla vain luonnollisia henkilöitä ja yhtiön pääasiallisena tarkoituksena on oltava maatila- tai metsätalouden harjoittaminen. (Laki metsätalouden määräaikaisesta kannustejärjestelmästä 19.1.2023/71, 4. §.)

Täyttääkseen vaatimuksen pääasiallisesta maatila- tai metsätalouden harjoittamisesta yli puolet yhtiön liikevaihdosta ja tasearvosta on muodostuttava maatila- tai metsätaloudesta tuen hakemista välittömästi edeltävällä päättyneellä tilikaudella. Jos kyseessä on aloittava yhtiö, jolla ei ole vielä vahvistettua tilinpäätöstä, voidaan hyväksyä muukin riittävä selvitys siitä, että pääasiallisena tarkoituksena on maatila- tai metsätalouden harjoittaminen. (Valtioneuvoston asetus metsätalouden määräaikaisesta kannustejärjestelmästä 1021/2023, 2. §.)

Yhteisöillä ja elinkeinoyhtymillä ei ole oikeutta metsävähennykseen. Tuloverolain 3. §:n mukaan osakeyhtiö luetaan yhteisöksi. (Verohallinto 2022a.) Metsälahjavähennykseen oikeus on vain luonnollisilla henkilöillä. Metsää lahjana saaville kuolinpesille, yhteisetuoksille ja yhteisöille ei muodostu oikeutta metsälahjavähennykseen. (Verohallinto 2017a.) Metsätalouden pääomatulojen viiden prosentin yrittäjävähennys lasketaan vain luonnollisille henkilöille ja kuolinpesille metsätalouden positiivisesta nettotuloksesta (Verohallinto 2018).

Yhteisöillä ja elinkeinoyhtymillä ei ole mahdollisuutta metsätalouden pääomatulosta tehtäviin varauksiin. Tällaisia varauksia ovat menovaraus ja tuhovaraus. Menovarauksen avulla verovelvollinen voi siirtää osan metsätalouden tuloista tulevien vuosien menoja varten. Varauksen määrä verotetaan vasta sinä vuonna, kun se tuloutetaan. Menovaraus saa olla enintään 15 % metsätalouden pääomatulosta, josta on ensin vähennetty verovuoden metsävähennys sekä mahdollinen hankintatyön arvo. Tuhovarauksessa metsätuhon perusteella vakuutus- tai vahingonkorvausta saanut verovelvollinen saa korvauksesta jättää lukematta tuloksi se määrä, joka tarvitaan tuhoutuneen metsän uudistamiseen. (Verohallinto 2023a.) Verovapaa hankintatyön arvo 125 m³ puumäärään asti ei koske yhteisöjä. Tuloverolain 3. §:ssä tarkoitettu yhteisö ei voi tehdä hankintatyötä. Tuloverolaissa ei myöskään ole säädetty yhteisön henkilöosakkaita siihen verovelvollispiiriin, joka määritelmän mukaista hankintatyötä voisi tehdä. (Verohallinto 2021a.)

3 OSAKEYHTIÖN PERUSTAMINEN

3.1 Yhtiöittämisen suunnittelu

Jokainen yhtiöittämissäpahtuma on aina omanlaisensa eikä kaikkiin tapauksiin pätevää yleisohjetta yhtiöittämisestä voi antaa. Tämä seikka alleviivaa suunnittelun tärkeyttä osakeyhtiötä perustettaessa. Huolellisen suunnittelun tärkeys korostuu myös, jos metsätalous näyttelee suurta roolia henkilön tulonmuodotuksessa. Maatilojen yhtiöittämisessä taloudelliset seikat ovat yleensä yksi suurimpia ajureita, monesti yhtiötettävät maatilat ovat viljelijäperheen ainoita tulonlähteitä. Puhtaan metsätaloutta harjoittavan tilan muuttaminen osakeyhtiöksi on metsätalouden harjoittajan harkinnan varassa. Kuinka paljon hänellä

on muita tulonlähteitä ja mikä on niiden rooli hänen taloudellisessa toimeentulossansa? Talouden näkökulma on tärkeä myös metsätalouden yhtiöittämisessä. (Lukinmaa 2021.)

Suunnitteluvaiheessa olisi hyvä keskustella vero-, talous- ja lakiasiantuntijoiden kanssa sekä kartoittaa lähtökohdat yhtiöittämiseen ja tämänhetkinen tilanne. Verottajalta on suositeltavaa hakea maksullinen ennakkoratkaisu ennen yhtiöittämistä. Ennakkoratkaisu sitoo verottajaa ja muutenkin mahdollisilla veroseuraamuksilla on merkitystä yhtiöittämisen kannattavuuteen ja kustannuksiin. (Lankinen 2022, 14.)

3.2 Perustamissopimus ja yhtiöjärjestys

Osakeyhtiön voi perustaa myös yksikin henkilö, joko luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö. Osakkeenomistaja tai -omistajat laativat kirjallisen perustamissopimuksen, jonka heistä jokainen allekirjoittaa. Allekirjoituksella osakkeenomistaja merkitsee perustamissopimuksesta ilmenevän määrän osakkeita. Sopimuksessa on mainittava osakeyhtiölaissa kirjatut tiedot yhtiöstä ja siihen tulee liittää myös yhtiöjärjestys. (Immonen & Nuolimaa 2012, 26–27.)

Osakeyhtiölain mukaan perustamissopimuksessa on aina mainittava sopimuksen päivämäärä, kaikki osakkeenomistajat ja kunkin merkitsemät osakkeet, osakkeesta yhtiölle maksettava määrä eli merkintähinta, osakkeen maksuaika sekä yhtiön hallituksen jäsenet (Osakeyhtiölaki 21.7.2006/624, 2. luku 2. §).

Yhtiöjärjestyksessä pakollisia mainittavia asioita ovat yhtiön toiminimi, toimiala sekä kotipaikkana oleva Suomen kunta (Osakeyhtiölaki 2. luku 3. §). Yhtiöjärjestys voi siten olla todella suppea, mutta yhtiöjärjestyksessä on mahdollista määrätä monesta yhtiön toiminnan periaatteista. Tällaisia ovat esimerkiksi määräys, että tietyt osakkeet eivät tuota samoja oikeuksia kuin muut osakkeet, yhtiön äänivallattomien osakkeiden olemassaolo, mahdollisuus rajoittaa oikeutta luovuttaa ja hankkia osake, rajoitus henkilön omistamien osakkeiden äänimäärässä yhtiökokouksessa. Yhtiöjärjestys tulee voimaan, kun se on merkitty kaupparekisteriin. Yhtiöjärjestys sitoo nykyisiä, että tulevia osakkeenomistajia ja yhtiötä. (Immonen & Nuolimaa 2012, 35–40.)

Yhtiöjärjestys on julkinen asiakirja ja on jokaisen saatavilla kaupparekisteristä. Luottamuksellisista asioista on tarkoituksenmukaisempaa sopia osakassopimuksessa, jonka sisältö on yleensä salaista. Luottamuksellisia asioita ovat esimerkiksi yhtiön sisäiset päätöksentekomenettelyt ja osakkeenomistajien henkilökohtaiset sitoumukset. Pääsääntöisesti yhtiöjärjestyksen muuttaminen edellyttää kahden kolmasosan määräenemmistöä osakkeenomistajilta. Yhtiöjärjestyksessä on myös mahdollista määrätä, että yhtiöjärjestyksen muuttaminen vaatii kaikkien osakkeenomistajien suostumuksen. (Docue 2024a.)

3.3 Osakkeiden merkintä ja maksaminen

Osakeyhtiötä perustettaessa osakkeen merkintähinta voidaan maksaa rahamaksuna tai apporttiomaisuudella. Osakeyhtiölaissa on yksityiskohtaiset säännökset apporttimaksulla tapahtuvasta osakkeen merkintämaksusta. Osakeyhtiölain mukaan apporttiomaisuudella on luovutushetkellä oltava vähintään maksua vastaava taloudellinen arvo yhtiölle. Jos merkintähinta maksetaan apporttiomaisuudella, siitä on määrättävä perustamissopimuksessa. Sopimuksessa on oltava myös selvitys, jossa yksilöidään apporttiomaisuus ja sillä suoritettava maksu. Selvityksestä täytyy löytyä myös omaisuuden arvostamiseen vaikuttavat seikat ja omaisuuden arvostamisessa noudatettavat menetelmät. Apporttina annettu omaisuuserä tarkoittaa esimerkiksi tietyn esineen, patentin tai kiinteistön arvoa. Osakkeiden merkintä tapahtuu perustamissopimuksen allekirjoituksella. Osakkeita on oltava vähintään yksi ja enimmäislukumäärää ei ole rajoitettu. Osakkeen merkintähinta merkitään osakepääomaan, jollei sitä ole perustamissopimuksessa määrätty merkittäväksi osittain sijoitetun vapaan oman pääoman rahastoon. (Immonen ym. 2014, 35–42.) Osakeyhtiön osakepääomalle perustamisvaiheessa ei ole enää ollut vähimmäisosakepääomavaatimusta 1.7.2019 jälkeen (Osakeyhtiölaki 1. luku 3. §).

3.4 Yhtiöittämisen toteutusvaihtoehdot

3.4.1 Yhtiöittämistapojen vertailu

Metsätaloutta harjoittavan osakeyhtiön perustamisen voi toteuttaa toimintamuodon muutoksena tai tavallisena apporttiperustamisena. Taulukossa 1 on tiivistetysti kerrottu yhtiöittämistapojen eroavaisuudet. Nämä kaksi yhtiöittä-

mistapaa eroavat muun muassa määritellyissä perustajaosakkaissa, mahdollisuudessa liittää yhtiöön eri omaisuuseriä sekä yhtiöittämisestä johtuvista vero-vaikutuksista osakkaille tai yhtiölle. (Lankinen 2022, 16–20.)

Taulukko 1. Kahden eri yhtiöittämistavan keskeiset eroavaisuudet

	Toimintamuodon muutos	Tavallinen apporttiperustaminen
Osakkaat	Metsätalouden harjoittaja, perustettaessa mahdollisuus ottaa mukaan vain yrittäjäpuoliso	Mahdollistaa myös muiden kuin yrittäjäpuolison mukaan ottamiseen yhtiön omistuspohjaan perustamisvaiheessa
Omaisuu den rajaus perustettavan yhtiön ulkopuolelle	Aiemman metsätalouden harjoittamisen toiminnan varat ja velat siirrettävä perustettavaan yhtiöön. Perustettavan yhtiön toiminnan kannalta olennaiset osat varoista siirrettävä yhtiöön.	Ei vaatimuksia yhtiöön liitettävästä omaisuudesta
Yhtiöittämisestä johtuva verotus	Lähtökohtaisesti ei vero vaikutuksia	Perustettavalle yhtiölle tulee lähtökohtaisesti maksuun varainsiirtoveroa yhtiölle luovutetusta apporttiomaisuudesta (metsäkiinteistöt). Kiinteistöomaisuuden luovutuksesta perustettavalle yhtiölle saattaa perustajaosakkaalle / osakkaille tulla maksettavaksi luovutusvoittoveroa.
Lainsäädäntö	Osakeyhtiölaki ja tuloverolaki	Osakeyhtiölaki

Yhtiöittä mistavat erottuvat selkeästi toisistaan. Jos perustajaosakkaalle ei ole selkeää tarvetta jättää esimerkiksi tiettyjä metsäkiinteistöjä yhtiöittä misen ulkopuolelle tai ottaa mukaan ulkopuolisia osakkaita, kannattaa perustaminen toteuttaa toimintamuodon muutoksena verovapauden vuoksi.

3.4.2 Toimintamuodon muutos osakeyhtiöksi

Metsätaloutta harjoittavan osakeyhtiön perustaminen on verotuksellisesti järkevintä toteuttaa toimintamuodon muutoksena. Toimintamuodon muutosta koskevat säännökset ovat tuloverolaissa. Toimintamuodon muutoksessa aikaisemmin harjoitettuun toimintaan liittyvät varat ja velat siirtyvät samoista arvoista toimintaa jatkavaan perustettavaan osakeyhtiöön. Toimintamuodon muutos osakeyhtiöksi on verovapaa metsätalouden harjoittajalle. Verovapauden edellytyksenä on varojen ja velkojen siirtymisen lisäksi identtisyiden säilymisen ehtojen täyttäminen. (Verohallinto 2022b.)

Toimintamuodon muutoksessa uusi osakeyhtiö perustetaan perustamissopimuksella apporttiperustamisena, eikä tehdä kauppaa metsätalouden harjoittajan ja uuden perustettavan osakeyhtiön välillä (Lankinen 2022, 16).

Varojen ja velkojen siirtämistä perustettavaan yhtiöön kutsutaan jatkuvuusperiaatteeksi. Metsäomaisuus ja muu sellainen omaisuus, jonka arvoja ei seurata luonnollisen henkilön verotuksessa, siirtyvät osakeyhtiön verotukseen niillä hankintamenoilla, jotka omistajalle on muodostunut hänen hankkiessa tai saadessa tilan ja jotka vähennettäisiin luovutusvoittoa laskettaessa, jos hän myisi tilan. Jos perustettavan yhtiön toiminnan kannalta olennaiset osat varoista jätetään siirtämättä, niin toimintamuodon muutoksen edellytykset eivät täyty. Esimerkiksi kiinteistön arvon sijasta on sillä seikalla merkitystä, kuinka oleellinen kiinteistö on harjoitettavan toiminnan kannalta. Metsätalouden harjoittajan omassa käytössä oleva asunto tai vapaa-ajan asunto ei kuulu elinkeinotoiminnan varoihin, jonka vuoksi sitä ei myöskään pysty siirtämään perustettavalle yhtiölle ilman veroseuraamuksia. Metsävähennyksen osalta toimintamuodon muutos lakkauttaa oikeuden metsävähennyksen tekemiseen niiden metsien osalta, jotka siirtyvät perustettavaan yhtiöön. (Verohallinto 2022b.)

Identtisyiden säilymisen ehdot ovat tulonhankkimistoiminnan jatkaminen samanlaisena perustettavassa yhtiössä, varojen ja velkojen siirtyminen pääpiirteissään uudelle yhtiölle ja omistussuhteiden säilyminen lähes ennallaan. Metsätalouden toiminnan yhtiöittämisessä osakeyhtiöksi vain metsätalouden harjoittaja ja hänen yrittäjäpuolisonsa voivat merkitä osakkeita, jos he haluavat

yhtiöittämisen tapahtuvan tuloverolain alaisen toimintamuodon muutoksen kautta. (Verohallinto 2022b.)

3.4.3 Tavallinen apporttiperustaminen

Tavallinen apporttiperustaminen on myös vaihtoehto metsätaloutta yhtiöitettäessä. Tässä perustamismallissa yhtiöittäminen aiheuttaa veroseuraamuksia. Tavallisessa apporttiperustamisessa metsätalouden harjoittaja merkitsee perustettavan yhtiön osakkeita luovutettavaa apporttia vastaan samaan tapaan kuin toimintamuodon muutoksessa. Tavallinen apporttiperustaminen mahdollistaa tietyn omaisuuden rajaamisen perustettavan yhtiön ulkopuolelle ja uusien osakkaiden ottamisen mukaan perustettavaan yhtiöön. Esimerkiksi osa metsätalouden harjoittajan metsäkiinteistöistä tai metsätalouden kalustosta voidaan jättää perustettavan yhtiön ulkopuolelle ja perustamistapa mahdollistaa myös muiden kuin yrittäjäpuolison mukaan ottamiseen yhtiön omistuspohjaan. Tässä perustamistavassa kiinteistöomaisuuden luovutukset ovat luovutusvoittoveron alaista tuloa. Perustettavan osakeyhtiön on myös maksettava varainsiirtoveroa yhtiölle luovutetusta apporttiomaisuudesta. (Lankinen 2022, 19.)

4 PÄÄTÖKSENTEKO JA HALLINNOINTI

4.1 Hallituksen kokoonpano ja kokoukset

Osakeyhtiön kaksi pakollista toimielintä ovat yhtiökokous ja hallitus. Tilintarkastajan valinta ei ole pakollista pienissä osakeyhtiöissä, mutta nekin voivat valita tilintarkastajan. Osakeyhtiöllä voi olla myös toimitusjohtaja ja hallituneuvosto, mutta ne eivät ole pakollisia. Jos osakeyhtiölle ei ole valittu toimitusjohtajaa, hallitus huolehtii toimitusjohtajalle kuuluvista tehtävistä. Hallituksen tehtäviin kuuluu yhtiön hallinto ja sen toiminnan asianmukainen järjestäminen. Hallituksen jäsenten lukumäärä voidaan määrätä yhtiöjärjestyksessä. Jos yhtiöjärjestyksessä ei ole määräystä, jäsenten lukumäärä voi vaihdella yhdestä viiteen. Jäsenten lukumäärän ollessa yksi tai kaksi, hallitukseen on valittava myös vähintään yksi varajäsen. Hallituksen vähimmäiskokoonpano on siten yksi varsinainen jäsen ja yksi varajäsen. Monijäsenisessä hallituksessa on valittava puheenjohtaja. (Kyläkallio 2013, 98, 103.)

Yhtiökokous valitsee hallituksen jäsenet. Hallituksen jäsen ei saa olla vajaa-
valtainen, eikä hän voi olla konkurssissa tai liiketoimintakiellossa. Oikeushen-
kilö ei myöskään kelpaa hallituksen jäseneksi. Yksityisessä osakeyhtiössä jä-
sen valitaan tehtävään lähtökohtaisesti toistaiseksi. Toimikaudesta voidaan
määrätä toisin yhtiöjärjestyksessä. Hallituksen jäsen voi erota tehtävästään
koska tahansa. Eroaminen tulee voimaan aikaisintaan, kun siitä on ilmoitettu
hallitukselle. (Osakeyhtiölaki 6. luku 9.–12. §.)

Yhtiökokous on yhtiön ylin toimielin. Kokouksessa osakkeenomistajat käyttä-
vät päättämisvaltaansa yhtiön asioissa. Yhtiökokouksen kutsuu koolle hallitus.
Osakkeenomistaja saa käyttää oikeuttaan yhtiökokouksessa asiamiehen väli-
tyksellä ja hänellä saa olla kokouksessa myös avustaja. Kokouksessa päätök-
set tehdään edustettuna olevien osakkeiden antamalla äänivallalla. Vuotui-
sissa yhtiökokouksissa päätökseen riittää enemmistö annetuista äänistä, ellei
toisin ole sovittu. Osakkaan on myös äänestettävä kaikilla osakkeillansa sa-
malla tavalla. Yhtiökokous on joko varsinainen tai ylimääräinen. Varsinainen
yhtiökokous on pidettävä kuuden kuukauden kuluttua tilikauden päättymi-
sestä. Tässä kokouksessa käsiteltävät asiat osakeyhtiölain mukaisesti ovat:

- 1) tilinpäätöksen vahvistaminen
- 2) taseen osoittaman voiton käyttämisestä päättäminen
- 3) hallituksen jäsenille myönnettävästä vastuuvapaudesta päättäminen
- 4) hallituksen jäsenten valitsemisesta ja palkitsemisesta päättäminen, ti-
lintarkastajan valitsemisesta päättäminen sekä
- 5) muista yhtiöjärjestyksen mukaan yhtiökokouksessa käsiteltävistä asi-
oista päättäminen. (Immonen & Nuolimaa 2012, 69–70.)

Ylimääräinen yhtiökokous on pidettävä, jos yhtiöjärjestyksessä niin määrätään
tai jos hallitus katsoo kokouksen pitämiseen olevan aiheutta. Osakkeenomista-
jien vähemmistöllä ja tilintarkastajalla on myös oikeus vaatia ylimääräistä yh-
tiökokousta pidettäväksi. (Osakeyhtiölaki 5. luku 3. §.)

Hallitustyöskentelyyn liittyvät hallituskokoukset ovat päätösvaltaisia, kun pai-
kalla on yli puolet hallituksen jäsenistä, ellei yhtiöjärjestyksessä vaadita suu-
rempaa enemmistöä. Kokouksesta on laadittava pöytäkirja. Yksijäsenisessä
hallituksessa pöytäkirjan allekirjoittaa kokouksen puheenjohtaja. Hallituksen

päätökseen tarvitaan läsnä olevien enemmistön mielipide. Esimerkiksi jos hallitukseen kuuluu seitsemän jäsentä, päätösvaltaisuus edellyttää neljän jäsenen läsnäoloa. Tällöin kolmen paikalla olevan jäsenen on oltava asiasta yhtä mieltä, jotta päätös syntyisi. Äänen mennessä tasan hallituksen puheenjohtajan kanta ratkaisee. (Immonen & Nuolimaa 2012, 86–89.)

Osakeyhtiön hallituksella on myös mahdollisuus tehdä päätös kokousta pitämättä. Päätökset on kuitenkin kirjattava, allekirjoitettava, numeroitava ja säilytettävä luotettavalla tavalla. (Immonen & Nuolimaa 2012, 89.) Pienten yritysten kohdalla tapa toimia hallinnollisissa asioissa on yksinkertaisempi kuin yleensä. Päätös tilinpäätöksen hyväksymisestä ja osingon jaosta voivat syntyä epämuodollisesti esimerkiksi sähköpostikeskustelussa tai keskustelussa kirjanpitäjän kanssa. (Adcount 2022.) Pienten osakeyhtiöiden hallinnollinen taakka ei ole kovin raskas. Nämä yhtiöt eivät tavanomaisesti pidä varsinaisia yhtiökokouksia tai hallituksen kokouksia. Näissä kokouksissa yleensä päätettävät asiat kirjataan pöytäkirjaan kokouksia pitämättä. Usein kirjanpitäjän annetaan hoitaa pöytäkirjojen laatiminen. (Siikarla 2006, 107.)

4.2 Kirjanpito, tilinpäätös ja tilintarkastus

Kirjanpitolain mukaan jokainen liike- tai ammattitoimintaa harjoittava on kirjanpitovelvollinen. Osakeyhtiö noudattaa kahdenkertaista kirjanpitoa, jossa jokainen liiketapahtuma kirjataan yhtä suurena vähintään kahdelle tilille toisen tilin veloitus- ja toisen tilin hyvityspuolelle. Kirjaukset ovat perustuttava päivätyihin ja numeroituihin tositteisiin. Kirjanpidossa on noudatettava hyvää kirjanpitotapaa. Yhtiön tilikauden pituus on 12 kuukautta, mutta toimintaa aloitettaessa, lopetettaessa tai tilinpäätöksen ajankohtaa muutettaessa voidaan poiketa 12 kuukauden vaatimuksesta. (Kyläkallio 2013, 125–126.)

Osakeyhtiön on laadittava neljän kuukauden kuluessa tilikauden päättymisestä tilinpäätös. Tilinpäätös sisältää tilinpäätöspäivän taloudellista asemaa kuvaavan taseen, tuloksen muodostamista kuvaavan tuloslaskelman ja liitetiedot. Liitetietojen laajuus riippuvat yrityksen koosta ja yhtiömuodosta. Liitetiedoissa yleisesti kuvataan tilinpäätöksen esittämistapaa ja laadintaperiaatteita. Rahoituslaskelman ja toimintakertomuksen liittäminen tilinpäätöksen koskevat vain suurempia yrityksiä. Suuren yrityksen määritelmä on, että osakeyhtiöllä

on ylittynyt tilikaudella vähintään kaksi rajaa seuraavista: liikevaihto 7,3 miljoonaa euroa, taseen loppusumma 3,65 miljoonaa euroa tai palveluksessa on keskimäärin 50 henkilöä. (Kyläkallio 2013, 127–128.)

Tilintarkastus käsittää tilikauden kirjanpidon, tilinpäätöksen, toimintakertomuksen ja hallinnon tarkastuksen. Tilintarkastuksella pyritään suojaamaan yhtiötä ja sen osakkaita yhtiön johtoa ja muita osakkaita kohtaan. Tilintarkastus ei ole enää pakollista vuoden 2007 lakimuutoksen jälkeen kaikille yhtiöille. Tietyin edellytyksin tilintarkastusvelvollisuus ei koske pieniä osakeyhtiöitä. (Immonen & Nuolimaa 2012, 90, 130.)

Mahdollisen tilintarkastajan valitsee yhtiökokous ja hänen toimikautensa jatkuu yksityisissä osakeyhtiöissä toistaiseksi. Yhtiöissä, joissa ei lain tai yhtiöjärjestyksen mukaan ole valittava tilintarkastajaa, voivat osakkeenomistajien vähemmistö kuitenkin vaatia tilintarkastajan valitsemista etujensa turvaamiseksi. Vaatimuksen voivat esittää vähemmistö, jolla on hallussa vähintään 10 % kaikista osakkeista tai kolmasosa kokouksessa edustetuista osakkeista yhtiökokouksessa. (Kyläkallio 2013, 129–130.)

Osakeyhtiössä tilintarkastaja voidaan jättää valitsematta, jos seuraavista kolmesta tunnusluvusta *enintään* yksi on täyttynyt päättyneellä ja sitä välittömästi edeltäneellä tilikaudella:

- 1) taseen loppusumma yli 100 000 euroa
- 2) liikevaihto tai sitä vastaava tuotto yli 200 000 euroa
- 3) palveluksessa on keskimäärin yli kolme henkilöä (Tilintarkastuslaki 18.9.2015/1141, 2. luku 2. § mom. 2).

Tilintarkastajan valitsematta jättäminen tulee usein kyseeseen osakeyhtiön harjoittaessa metsätaloutta. Kolmesta tunnusluvusta taseen loppusumman koko on ainoa kohta, jonka voidaan kuvitella täyttyvän vuosittain. Pienen osakeyhtiön harjoittaessa ainoastaan puuntuotantoa 200 000 euron liikevaihdon rajan ylittäminen kahtena peräkkäisenä vuotena on harvinaisempaa.

4.3 Edustaminen

Osakeyhtiö on juridinen henkilö, joten se ei voi itse tehdä oikeustoimiaan. Juridinen henkilö tarvitsee yhden tai useamman luonnollisen henkilön edustamaan itseään. Edustamisella tarkoitetaan yhtiön edustajan osakeyhtiön puolesta ja nimissä tehtävää sitoumusten tekemistä. (Kyläkallio 2013, 53.) Osakeyhtiötä edustaa hallitus ja toimitusjohtaja voi edustaa yhtiötä asiassa, joka lain nojalla kuuluu hänen tehtäviinsä. Yhtiöjärjestyksessä voidaan määrätä, että edustamisoikeus voidaan antaa myös muulle nimetylle henkilölle. Edustamisoikeuden antaa hallitus. (Osakeyhtiölaki 5. luku 25.–26. §.)

Muulle nimetylle henkilölle edustusosoikeuden antaminen voi tulla kyseeseen tilanteissa, joissa yhtiö käy liikeneuvotteluita ulkopuolisen kanssa, eikä hallituksesta löydy ketään sellaista jäsentä, jolla olisi kyseisiin sopimuksiin vaadittavaa osaamista (Kuka edustaa osakeyhtiötä? s.a.). Prokura on kaupallinen yleisvaltuutus yhtiön edustamiseen. Prokuristi on tämän valtuutuksen hallitsija ja hänellä on laaja mahdollisuus edustaa yhtiötä kaikissa sen toimialaan liittyvissä sopimuksissa ja oikeustoimissa. Osakeyhtiön hallitus myöntää prokuran ja usein se kirjataan kaupparekisteriin. Usein prokurasta annetaan kirjallinen valtakirja, joka helpottaa prokuristin toimimista sopijakumppaneiden kanssa. (Docue 2024b.)

Jos yhtiöjärjestyksessä ei ole mitään mainintaa edustamisesta, hallitus edustaa yhtiötä yhdessä. Monijäsenissä hallituksessa tämä ei usein ole kovin käytännöllistä. Usein yhtiöjärjestyksessä määrätään, että yhtiötä voivat edustaa hallituksen puheenjohtaja ja toimitusjohtaja kumpikin yksin. Asemaansa perustuen he voivat käytännössä tehdä mitä tahansa sopimuksia muista välittämättä. (Docue 2024b.)

5 YHTIÖN PÄÄOMA JA VAROJEN JAKAMINEN

5.1 Pääoman ryhmittely

Osakeyhtiö tarvitsee pääomaa, koska se joutuu suorittamaan maksuja tuotannon tekijöistä ennen kuin se itse saa maksuja tuottamastaan hyödykkeestä. Pääomaa tarvitaan myös investointeihin. Yhtiöön tehdyt pääomansijoitukset jakautuvat niiden taloudellisen luonteen perusteella oman ja vieraan pääoman

ehtoisein sijoituksiin. Vieraan pääoman ehtoisesta sijoituksesta käytetään myös nimeä velkarahoitus tai vieras pääoma. Yhtiön oma pääoma koostuu yritykseen sijoitetusta pääomasta sekä tulorahoituksesta kertyneestä pääomasta. Tulorahoituksella tarkoitetaan tilikausien tuloslaskelman osoittamaa voittoa ja liiketoiminnasta saatuja tuottoja. (Immonen ym. 2014, 5–6.) Oma pääoma jakautuu osakeyhtiölain mukaan sidottuun omaan pääomaan ja vapaaseen omaan pääomaan. Sidottua omaa pääomaa ovat esimerkiksi osakepääoma ja vapaata omaa pääomaa muut rahastot ja edellisten tilikausien voitto. (Osakeyhtiölaki 8. luku 1. §.)

5.2 Vieras pääoma ja rahoituksen hankkiminen

Vieraan pääoman ehtoisessa rahoituksessa eli velkarahoituksessa pankki tai muut tahot antavat pääomaa yhtiön käyttöön. Velkarahoitus annetaan käyttöön sopimuksen perusteella korvausta vastaan. Rahoittajalla ei ole oikeutta osallistua yhtiön asioiden hoitoon. Rahoittajalla eli velkojalla on oikeus saada saamisensa yhtiötä purettaessa ennen osakkeenomistajille suoritettavaa nettovarojen jakoa. (Immonen & Nuolima 2012, 169.)

Kuten aiemmin tässä opinnäytetyössä on kerrottu, luotonantajat usein vaativat pieniltä osakeyhtiöiltä osakkeenomistajien henkilökohtaisia takauksia tai muita vakuuksia. Tämä johtuu osakeyhtiön varallisuudesta. Yhtiön alkutaipaleella, kun varallisuutta ei ole vielä kertynyt yhtiöön, omaisuuden vakuusarvo ei riitä kattamaan lainaa (Kyläkallio 2013, 89). Tämänkaltainen tilanne voi tulla kyseeseen, jos melko pian yhtiön perustamisen jälkeen haetaan esimerkiksi lainarahoitusta lisämetsän ostoon. Osakeyhtiön omistamalla metsämaan pinta-alalla on vaikutusta vakuusarvoon. Luonnollisesti suurempi osakeyhtiön omistama metsäpinta-ala tarkoittaa suurempaa vakuusarvoa ja ostettavan kohteen hinnalla on myös merkitystä lainan henkilökohtaisen takauksen tarvitsemiseen.

Metsätalouden yhtiöittämisessä on myös pohdittava mahdollisia henkilökohtaisia lainan vakuuksia. Jos yhtiöitettäessä henkilön omistuksessa olevat metsät siirretään osakeyhtiön omaisuudeksi, on henkilökohtaisia lainoja mietittävä uu-

delleen. Tämä johtuu muun muassa vakuuksista, koska osakeyhtiön omaisuutta ei saa kiinnitettyä vakuudeksi henkilökohtaiseen lainaan. (Tuominen 2023, 37.)

5.3 Vastikkeettomat pääomansijoitukset

Osakeyhtiöön on mahdollista tehdä vastikkeettomia oman pääoman sijoituksia osakepääomaan tai sijoitetun vapaan oman pääoman rahastoon (SVOP-rahasto). Osakepääomasijoituksen tekee osakkeenomistaja tai muu taho ja se kirjataan osakepääoman lisäykseksi. Tässä sijoituksessa yhtiön varojen määrä ja oman pääoman määrä lisääntyy, mutta osakkeiden määrä pysyy muuttumattomana. Osakepääomasijoitus on rekisteröitävä. Sijoittajataho voi olla yhtiöön nähden ulkopuolinen, ja vaikka sijoituksesta ei saa vastikkeeksi osakkeita, voidaan kuitenkin sopia esimerkiksi keskinäisten liikesuhteiden edistämisestä. Myös osakassopimuksessa osakkeenomistajat voivat sitoutua vahvistamaan yhtiön omaa pääomaa sijoittamalla yhtiöön lisäpääomaa. (Immonen ym. 2014, 11, 69–70.)

Muu oman pääoman sijoitus, jota ei merkitä muuhun rahastoon, merkitään SVOP-rahastoon. Kyse on osakkeenomistajan tai muun tahon vapaaehtoisesta pääomansijoituksesta. Sijoitukset ovat vastikkeettomia. SVOP-rahaston kartuttaminen lisää vapaan oman pääoman määrää, joka voidaan myöhemmin siirtää rahastokorotuksena osakepääomaan. SVOP-rahastosijoituksia koskeva sääntely on vähäistä, eikä niitä ilmoiteta rekisteröitäväksi. Sijoitus lisää yhtiön varallisuutta, ja se hyödyttää osakkeenomistajia vaikuttamalla osakkeen arvoon. Tämä antaa mahdollisuuden saada yhtiöstä osinkotuloa kevyemmin verotettuna. Vastikkeettoman sijoituksen tekijän verotus riippuu sijoittajatahosta. Osakkeenomistajan tehdessä sijoituksen määrä luetaan verotuksessa osakkeen hankintamenon lisäykseksi. Ulkopuolisen tehdessä sijoituksen, se ei kasvata kenenkään osakkeenomistajan hankintamenoa. (Immonen ym. 2014, 79–81, 86–87.)

5.4 Varojen jakaminen

5.4.1 Sääntely ja tavat

Osakeyhtiön varojen jakaminen on säänneltyä. Sääntelyn lähtökohta on, että varojen jakaminen ei saa loukata yhtiön velkojien oikeuksia sekä osakkeenomistajia kohdellaan varoja jaettaessa yhdenvertaisesti. Varojen jakamisen tavat ovat säädetty osakeyhtiölaissa. (Kyläkallio 2013, 107.)

Yhtiön varojen jakaminen perustuu tilinpäätökseen. Jos yhtiöllä on velvollisuus valita tilintarkastaja, tilinpäätöksen on oltava tilintarkastettu. Yhtiön varoja ei saa jakaa, jos tiedetään yhtiön olevan maksukyvytön tai jaon aiheuttavan maksukyvyttömyyden. Yhtiökokouksessa päätetään varojen jakamisesta ja päätöksessä on mainittava jaon määrä sekä mitä varoja jakoon käytetään. Varojen jakamisen tavat ovat:

- 1) voitonjako eli osinko ja varojen jakaminen vapaan oman pääoman rahastosta
- 2) osakepääoman alentaminen
- 3) hankkimalla ja lunastamalla omia osakkeita
- 4) yhtiön purkaminen ja rekisteristä poistaminen. (Osakeyhtiölaki 13. luku 1.–3. §.)

5.4.2 Osingonjako

Osinko on osakkeenomistajille jaettava osuus yhtiön tuloksesta. Yhtiöllä on mahdollisuus jakaa varoja sen jakokelpoisen vapaan oman pääoman puitteissa. Vain vapaata omaa pääomaa voi jakaa, ja siitä tulee vähentää taseeseen aktivoituneet kehitysmenot. Kehitysmenoja ovat esimerkiksi investoinnit koneisiin tai laitteisiin, jotka tuottavat tuloa useampana tilikautena ja jotka tulee myös aktivoida kirjanpitolain mukaan. Yhtiöjärjestyksessä voidaan myös määrätä jaettavan osingon määrälle yläraja. Osakeyhtiön hallitus tekee esityksen osingonjaosta ja siitä päätetään yhtiökokouksessa enemmistö päätöksellä. Yhtiökokous ei saa päättää jakaa osinkoa hallituksen ehdottamaa määrää enemmän. Tavallisesti osinko jaetaan kerran vuodessa tilinpäätöksen valmistuttua. Yhtiöllä on kuitenkin mahdollisuus useampaan osingonjakoon. (Docue 2024c.)

5.4.3 Palkka

Palkkaa ei varsinaisesti pidetä yhtiön varojen jakamisena. Yhtiössä työskentelevälle osakkaalle voidaan maksaa palkkaa. Omassa yrityksessään työskentelevälle valinta palkan ja osingon välillä on osakkaan verosuunnittelun perusta. Verotuksellisesti kokonaisuutta kannattaa miettiä verovuosittain sekä pidemmällä aikajänteellä. Yhtiön tuloverotuksessa palkka on vähennyskelpoinen meno, toisin kuin osingonjako. Maksetusta palkasta on aina myös suoritettava ennakonpidätys ja työnantajamaksut. Tulorekisteriin on myös ilmoitettava tiedot maksetusta palkasta. (Pentti & Tuomola 2021.) Palkan nostaminen on omistajayrittäjälle kätevä tapa ottaa varoja yksityiskulutukseen. Palkkaa voi nostaa aina tarvittaessa, osingonjaon kohdalla tilanne on toinen. On kuitenkin otettava huomioon palkanlaskennan kustannukset tilitoimiston hoitaessa osakeyhtiön kirjanpitoa.

Yhtiön osakkailla on mahdollisuus saada yrityksestä verottomia kulukorvauksia tietyin ehdoin. Tällaisia kulukorvauksia ovat esimerkiksi kilometrikorvaukset ja päivärahat. Yritykselle nämä ovat vähennyskelpoista menoa, mutta henkilökohtaisessa verotuksessa on kyse verottomasta tulosta. Kulukorvauksia voi saada verohallinnon vuosittain julkaisemien ohjeiden mukaan. (Veronmaksajat 2024a.)

Omistajayrittäjä voi tarjota itselleen myös työsuhde-etuja, joita virallisesti kutsutaan luontoiseduiksi. Yritys maksaa yrittäjän puolesta tämän kuluja ja edut huomioidaan edunsaajan henkilöverotuksessa. Luontoisetuja ovat muun muassa puhelinetu, lounasetu, kulttuuri- ja liikuntaetu, autoetu ja asuntoetu. (Talvitie 2021.)

6 VEROTUS

6.1 Verosuunnittelu

Verosuunnittelun tarkoitus on varmistaa, ettei yritys maksa ylisuuria veroja tai tarpeettomia veroja. Suunnittelulla pyritään optimoimaan niin yrityksen kuin osakkaan henkilökohtaisesti maksamat verot siten, että kokonaisverorasitus on mahdollisimman pieni. Verosuunnittelussa on hyvä ottaa huomioon myös omistajayrittäjän mahdolliset ansio- ja pääomatulot yrityksen ulkopuolelta ja

suunnittelua kannattaa harrastaa kaikenkokoisissa osakeyhtiöissä. (Tilitoimisto Sukkela s.a.)

Verosuunnittelun olisi hyvä olla pitkäjänteistä ja ulottua myös tuleville tilikausille. Haasteena on kuitenkin yhtiön tuloksenteon vaihtelevuus tilikausittain, tulevaisuuden tuloja on vaikea ennustaa. Suositeltavaa on pyrkiä tulokselliseen tasaisuuteen tilikausien välillä. Vaihtelevien tilikausien vaikutus on kuitenkin pienempi osakeyhtiössä, koska yhteisöveroprosentti on aina samansuuruinen. (Lankinen 2022, 36–37.)

Omistajaosakkaan on päätettävä nostaako hän varoja yhtiöstä osinkoina, palkkana vai näiden yhdistelmänä. Optimaalinen palkan ja osingon suhde on tapauskohtainen. Omistajaosakkaan ei ole pakollista nostaa yhtiöstä varoja, mikäli hänellä ei ole tarvetta siihen. Yhtiöön jätetyt varat nostavat yhtiön nettovarallisuutta, mikä voi mahdollistaa verotuksellisesti edullisemman varojenjaon tulevaisuudessa. Osakkaan tarvitsema rahamäärä yhtiöstä elämiseensä sekä yhtiön nettovarallisuus vaikuttavat merkittävästi palkan ja osingon verotuksen edullisuuteen. (Lankinen 2022, 37.)

Mikäli yhtiön ja osakkaan verotusta halutaan optimoida, yleensä pienillä tulotasoilla kannattaa maksaa mieluummin palkkaa kuin osinkoa. Tämä johtuu siitä, että palkka on vähennyskelpoinen meno, mutta osinko ei ole. Osinkoa rasittaa yhtiön voitostaan maksama 20 prosentin tulovero. Palkasta voi mennä vähemmän veroa kuin 20 prosenttia. (Koponen 2012, 93.)

Usein järkevin lähtökohta on maltillisen palkan ja verohuojennetun osingon yhdistelmä. Listaamattomassa yhtiössä yhteisötuloveron ja huojennetun osinkoveron yhteenlaskettu verorasitus on noin 26 prosenttia. Omistajaosakkaan halutessaan nostaa yhtiöstä varoja alle 40 000 euroa, summa on järkevintä maksaa palkkana. Tällöin osakkaan palkasta maksama vero jää alle 26 prosentin. (Lassila 2021.) Verosuunnittelussa suuntaa antava varojen nostojärjestys kannattaa aloittaa verovapaista korvauksista kuten kilometrikorvaus ja päivärahat. Tämän jälkeen voi palkkaa nostaa noin 30 000 eurosta 40 000 euroon. Näiden jälkeen kannattaa vasta miettiä osinkojen nostamista. (Tilitoimisto Sukkela s.a.)

Osakeyhtiömuotoinen metsätalouden harjoittaminen luo tiettyjä piirteitä verosuunnitteluun. Monesti metsätalouden tulot ja menot vaihtelevat huomattavasti vuosittain, vaikka omistajaosakas pyrkisikin metsissään tasaiseen tuottoon optimaalisen kehitysluokkajakauman kautta. Tulojen vaihtelevuus korostuu erityisesti pienimmissä metsälöissä. Vaikka omistajaosakkaan osakeyhtiön omistama metsäpinta-ala olisi huomattavasti valtakunnan metsätilojen pinta-alan keskiarvoa suurempi, metsänomistaminen ei silti ole monelle henkilölle ainoa tai pääasiallinen tulonlähde. Tällaisilla osakkailla on usein ansiotuloja palkkatyöstä, jotka ovat hyvä ottaa huomioon yhtiön verosuunnittelua pohdittaessa. Tämän vuoksi opinnäytetyössä käsitellään myös osinkojen verotusta, koska on mahdollista, että omistajaosakkaan ei ole verotuksellisesti edullista nostaa palkkaa osakeyhtiöstä.

6.2 Osakeyhtiön tuloverotus ja henkilön pääomaverotus

Osakeyhtiö on itsenäinen verovelvollinen eli niiden saama tulo verotetaan osakeyhtiön tulona, eikä se vaikuta suoraan osakkaan verotukseen. Tuloveroprosentti osakeyhtiöllä on 20. Osakeyhtiön verotettava tulo lasketaan tulolähteittäin, joita voi olla osakeyhtiöllä kaksi: elinkeinotoiminnan tulolähde ja maatalouden tulolähde. Eri tulolähteiden verotettavat tulot lasketaan yhteen ja tulovero lasketaan yhteismäärän perusteella. (Verohallinto 2024a.) Osakeyhtiön verotuksessa vahvistettu tappio vähennetään voitollisesta tuloksesta kymmenen seuraavan verovuoden aikana sitä mukaa kun tulo syntyy. Tappiot voi vähentää vain sen tulonlähteen tuloksesta, jossa ne ovat syntyneet. (Verohallinto 2021b.)

Pääomatulojen veroprosentti on 30 000 euroon asti 30 prosenttia ja 34 prosenttia tämän rajan ylittävien pääomatulojen osalta. Pääomatuloa voi muodostua esimerkiksi osingoista, vuokratuloista, luovutusvoitoista ja henkivakuutuksen tuotoista. (Verohallinto 2017b.)

6.3 Arvonlisäverotus, varainsiirtoverotus ja luovutusvoiton verotus

Metsätaloutta harjoittavan osakeyhtiön on hakeuduttava arvonlisäverovelvolliseksi, jos tilikauden (12 kuukautta) liikevaihto ylittää 15 000 euroa. Liikevaihdon jäädessä tätä alhaisemmaksi yhtiön on mahdollista hakeutua arvonlisäve-

rovelvolliseksi vapaaehtoisesti. (Verohallinto 2024b.) Osakeyhtiössä arvonlisäveron verokausi eli ajanjakso, jolta arvonlisävero pitää ilmoittaa ja maksaa on yleensä kalenterikuukausi. Liikevaihdon ollessa pientä voidaan hakea pidempään verokauteen. Liikevaihdon ollessa alle 30 000 euroa verokausi voi olla neljännesvuosi tai vuosi. Liikevaihdon ollessa alle 100 000 euroa verokausi voi olla neljännesvuosi. (Verohallinto 2024c.)

Yhtiö on varainsiirtoverovelvollinen samaan tapaan kuin luonnolliset henkilöt. Varainsiirtovero on maksettava esimerkiksi, jos metsätaloutta harjoittava osakeyhtiö ostaa lisää metsää tai hankkii toisen yhtiön listaamattomia osakkeita osakeyhtiön haltuun. Huhtikuussa 2024 kiinteistöjen varainsiirtoveroprosentti on 3 ja listaamattomien osakkeiden 1,5. (Verohallinto 2024d.)

Luovutusvoittoa syntyy, kun omaisuutta myydään tai vaihdetaan ja myyntihinta on suurempi kuin hankintameno ja voiton hankkimisesta aiheutuneet menot. Osakeyhtiöllä ei ole oikeutta käyttää hankintameno-olettamaa laskettaessa luovutusvoittoveron määrää. (Veronmaksajat 2024b.) Metsätaloutta harjoittavalle osakeyhtiölle luovutusvoittoa syntyy esimerkiksi myydessä metsäkiinteistöjä. Tällöin osakeyhtiön omistamana luovutusvoitosta menevä vero on 20 prosenttia yleisen yhteisöveron perusteella. Osakeyhtiön myydessä omaisuutta, jonka arvo on noussut huomattavasti omistusaikana, luovutusvoittoverotus voi muodostua ankarammaksi, koska hankintameno-olettamaa ei voi käyttää.

6.4 Osinkotulojen verotus

6.4.1 Verotuksen periaatteet

Osingon verotus riippuu osinkoa maksavasta yhtiöstä, osingonsaajasta, osingon suuruudesta sekä osakkeiden matemaattisesta arvosta. Luonnollisen henkilön julkisesti noteeratuista yhtiöistä saamat osingot ovat erilaisen verokohtelun alla kuin julkisesti noteeraamattomista eli listaamattomista yhtiöistä saadut osingot. (Immonen ym. 2014, 203.) Tässä luvussa tarkastellaan vain luonnollisen henkilön listaamattomasta yhtiöstä saamien osinkojen verotusta.

Osinko katsotaan sen verovuoden tuloksi, jolloin osinko on ollut yhtiökokouksen päätöksen perusteella nostettavissa. Listaamattomasta yhtiöstä saatu

osinko verotetaan pääomatulona tai ansiotulon ja pääomatulon yhdistelmänä. Osa osingosta on myös verotonta. Taulukossa 2 on esitetty listaamattomasta osakeyhtiöstä saadun osingon verotus. Osingon määrän ollessa enintään 8 % osakkeiden matemaattisesta arvosta 25 % on veronalaista pääomatuloa ja 75 % on verovapaata. Kun osingon määrä on enintään 8 % osakkeiden matemaattisesta arvosta, kutsutaan osinkoa pääomatulo-osingoksi. Tällä tavalla lasketaan osinkojen verotus 150 000 euron pääomatulo-osinkoihin asti. Rajan ylittävältä osalta 85 % osingosta on veronalaista pääomatuloa ja 15 % on verovapaata tuloa. 150 000 euron raja on osakaskohtainen eli kaikki samana vuonna saadut listaamattomien yhtiöiden osingot lasketaan yhteen ja veroa maksetaan yhteissumman perusteella.

Osingon ollessa yli 8 % osakkeiden matemaattisesta arvosta, yli menevää osaa kutsutaan ansiotulo-osingoksi. Ansiotulo-osingossa 75 % on veronalaista ansiotuloa ja 25 % on verovapaata tuloa. Tässä tapauksessa alle 8 % jäävä osa osingosta verotetaan normaalisti pääomatulo-osinkona. (Verohallinto 2024e.) Saadessa osinkoa listaamattomasta yhtiöstä enintään 150 000 euroa, yhtiö tekee osingosta 7,5 % ennakonpidätyksen. Rajan ylittävästä osingosta ennakonpidätys on 28 %. Ansiotulo-osingosta maksetaan veroa kunnallis- ja kirkollisveroprosentin sekä progressiivisen valtioveroasteikon mukaan yhdessä muiden ansiotulojen kanssa. (Veronmaksajat 2024c.)

Taulukko 2. Listaamattomasta osakeyhtiöstä saadun osingon verotus (Verohallinto 2024e)

Osinko listaamattomista yhtiöistä	
Osinko enintään 8 % osakkeiden matemaattisesta arvosta	Osingon määrä, joka ylittää 8 % osakkeiden matemaattisesta arvosta
Osinko enintään 150 000 euroa <ul style="list-style-type: none"> - 25 % veronalaista pääomatuloa - 75 % verotonta tuloa 	75 % veronalaista ansiotuloa 25 % verotonta tuloa <ul style="list-style-type: none"> - Alle 8 % jäävä osa osingosta verotetaan pääomatulo-osinkona
Osingon 150 000 euroa ylittävästä osasta <ul style="list-style-type: none"> - 85 % veronalaista pääomatuloa - 15 % verotonta tuloa 	

Yhteisön ollessa osingon saaja, tässä tapauksessa metsätaloutta harjoittava osakeyhtiö, osingot kuuluvat yhtiön verotuksessa joko elinkeinotoiminnan tulolähteeseen tai maatalouden tulolähteeseen. Osinkojen tulolähde määräytyy osingon perusteena olevien osakkeiden tulolähteen perusteella. Listaamattoman yhtiön saadessa osinkoa toiselta listaamattomalta yhtiöltä, osinko on verovapaata tuloa. Jos listaamaton yhtiö saa osinkoa listatulta yhtiöltä, osinko on verovapaata osingonsaajan omistaessa vähintään 10 % osakepääomasta. Omistusosuuden ollessa alle 10 % osinko on kokonaan veronalaista tuloa. (Verohallinto 2023b.) Metsätaloutta harjoittava osakeyhtiö voi osinkoja esimerkiksi omistaessaan pörssilistatun yhtiön osakkeita. Tällöin osakkeista saadut osingot ovat veronalaista tuloa osakeyhtiölle.

6.4.2 Osakkeen matemaattinen arvo

Osakkeen matemaattinen arvo on keskeinen tekijä listaamattoman yhtiön osinkotuloa verotettaessa. Matemaattisella arvolla tarkoitetaan yhtiön nettovarallisuuden osakekohtaista määrää eli nettovarallisuus jaettuna yhtiön antamien ja ulkona olevien osakkeiden lukumäärällä. Ulkona oleminen tarkoittaa, että osake ei ole yhtiön hallussa eli osaketta ei ole hankittu tai lunastettu yhtiölle. Osakeyhtiön kaikki varat ja velat otetaan huomioon nettovarallisuuslaskennassa riippumatta siitä, mihin tulolähteeseen ne kuuluvat. Pohjana nettovarallisuuden laskennassa on verovuotta edeltävän vuoden tilinpäätöksen tase. Uuden osakeyhtiön aloittaessa toimintaansa, jolloin ei ole vielä päättynyt yhtään tilikautta, yhtiön osakkeen matemaattisena arvona pidetään osakkeen nimellisarvoa tai vasta-arvoa. Osakas tai yhtiö voi myös vaatia, että matemaattisena arvona pidetään tätä korkeampaa osakkeen merkintähintaa. (Immonen ym. 2014, 210–211.)

6.4.3 Osakeyhtiön nettovarallisuuden vaikutus verotukseen

Osakeyhtiössä nettovarallisuus vaikuttaa jaettavien osinkojen verotukseen. Yhtiön nettovarallisuus saadaan vähentämällä veronalaisista varoista velat. Yhtiön eri omaisuuslajeilla on eri arvostustavat ja yksityiskohtaiset ohjeet ovat kerrottu arvostamislaisissa (laki varojen arvostamisesta verotuksessa) (Koponen 2012, 41.)

Osakeyhtiön rahoitusomaisuutta ovat rahat, muut rahoitusvarat ja saamiset. Vaihto-omaisuutta ovat sellaisinaan tai jalostettuina luovutettaviksi tarkoitetut kauppatavarat, raaka-aineet, puolivalmisteet ja polttoaineet. Sijoitusomaisuutta ovat esimerkiksi rahavarojen sijoittamiseksi tai sijoitusten turvaamiseksi hankitut arvopaperit ja kiinteistöt. Käyttöomaisuutta ovat elinkeinotoiminnassa pysyvään käyttöön tarkoitetut maa-alueet, arvopaperit, koneet, kalustot, so-
ranottoapaikat, rakennukset ja turvesuot. Kulumatonta käyttöomaisuutta ovat esimerkiksi maa-alueet ja arvopaperit (Laki elinkeinotulon verottamisesta 24.6.1968/360, 2. luku 9.–12. §.)

Rahoitusomaisuuden saamisen arvoksi katsotaan nimellisarvo ja muun rahoitusomaisuuden arvoksi hankintameno, joista on tehty arvonalentumisvähennykset. Vaihto-omaisuuden arvona on hankintameno, josta on vähennetty arvonalentumisvähennys. Arvonalentumisvähennys tehdään, jos vaihto-omaisuuden hankintameno on suurempi kuin vastaavan vaihto-omaisuuden hankintaan verovuoden päättyessä todennäköisesti tarvittava määrä tai vaihto-omaisuudesta verovuoden päättyessä todennäköisesti saatava luovutushinta. Sijoitusomaisuuden arvo on hankintamenon ja elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 5. §:ssä tarkoitetun arvonkorotuksen yhteismäärä, josta on vähennetty arvonalentumisvähennys. Käyttöomaisuuden arvo on nettovarallisuuslaskelmassa verotuksen poistamaton hankintameno. Käyttöomaisuuteen kuuluva kiinteistö tai rakennus arvostetaan verovuotta edeltävän vuoden vertailuarvoon eli verotusarvoon, jos se on poistamatonta hankintamenoa suurempi. Kiinteistöistä tarkastelu tehdään kiinteistökohtaisesti. Metsän vertailuarvoksi katsotaan metsän keskimääräinen vuotuinen tuotto kerrottuna luvulla 10. Metsäksi luetaan puusto ja maapohja. Verohallinto vahvistaa vuosittain metsän vuotuisen tuoton kunnittain hehtaarilta. Yhtiön velat arvostetaan niiden nimellisarvoon. (Koponen 2012, 43–47.)

Maa-alueet luetaan kulumattomaan käyttöomaisuuteen. Kulumattoman omaisuuden hankintamenosta ei voi tehdä poistoja ja niiden hankintameno vähennetään lähtökohtaisesti vasta hyödykkeen luovutuksen tai menetyksen yhteydessä. (Verohallinto 2024f.) Metsät luetaan verotuksessa maa-alueisiin. Tämän vuoksi niistä ei tehdä poistoja. Käyttöomaisuuden arvostamisen perusteella metsien arvo nettovarallisuuslaskelmassa on niiden hankintameno. Hak-

kuut eivät myöskään vaikuta metsän tasearvoon (Lövdahl 2017). Käyttöomaisuuden arvostamisessa metsät voidaan pääsääntöisesti kuvitella kirjattavaksi hankintamenon eikä vertailuarvon perusteella. Tämä tulee kyseeseen metsäkiinteistöillä, jotka eivät ole käytännössä pelkkää taimikkoa. Verohallinnon julkaisemat vuotuiset metsän tuotot Etelä-Suomen kunnissa vaihtelevat noin 150–200 euron välillä hehtaarilta. Tällöin vertailuarvo on vastaavasti noin 1500 ja 2000 euron välillä. (Verohallinto 2023c.)

7 YRITYSJÄRJESTELYT JA SUKUPOLVENVAIHDOS

7.1 Toiminnan lopettaminen

Osakeyhtiön toiminnan lopettamiseen on useita eri vaihtoehtoja. Osakeyhtiön on mahdollista jakautua yhdeksi tai useammaksi osakeyhtiöksi taikka sulautua toiseen osakeyhtiöön. Osakeyhtiö voi myös purkautua. Tällaisia tilanteita säännellään osakeyhtiölaissa yksityiskohtaisesti. Säännöksillä pyritään esimerkiksi huolehtimaan, että toimenpiteet eivät loukkaa osakeyhtiön velkojien ja osakkeenomistajien oikeuksia. Yksityinen osakeyhtiö voidaan myös muuttaa osuuskunnaksi, avoimeksi yhtiöksi tai kommandiittiyhtiöksi. (Kyläkallio 2013, 109.)

Osakeyhtiön vapaaehtoinen lopettaminen eli purkautuminen on yksi osakeyhtiön lopettamisen tavoista. Yhtiö purkautuu selvitysmenettelyn kautta. Selvitysmenettelyssä maksetaan yhtiön velat ja sen jälkeen jaetaan jäljelle jäänyt omaisuus osakkeenomistajille omistamiensa osakkeiden suhteessa. Selvitysmenettely kestää vähintään viisi kuukautta. Selvitystilaan asettamisesta päättään yhtiökokouksessa ja päätöstä on kannatettava vähintään 2/3 annetuista äänistä ja 2/3 yhtiökokouksessa edustetuista osakkeista, ellei yhtiöjärjestyksessä määrätä toisin. Selvitystilaan liittyviä tehtäviä hoitaa yhtiökokouksessa valittu selvitysmies. Selvitystilaan asetettu osakeyhtiö on purettu, kun selvitysmies on esittänyt lopputilityksen yhtiökokouksessa. Purkautumisesta tehdään ilmoitus kaupparekisteriin. (Kyläkallio 2013, 109,111.)

Yhtiön purkautuessa selvitysmenettelyn kautta ja luovuttaessa omaisuutensa osakkaille voi osakeyhtiölle syntyä tulonlähteittäin joko luovutusvoitto tai luovutustappio. Purkautuvan yhtiön henkilöosakkaalle voi muodostua myös luovutusvoittoa tai luovutustappiota, kun yhtiön osakkeet vaihdetaan jako-osaan.

Jako-osa voi olla rahaa tai muuta omaisuutta. Vähentämällä jako-osan käyvästä arvosta osakkeiden hankintameno saadaan laskettua luovutusvoiton tai luovutustappion määrä. (Verohallinto 2020a.)

Osakeyhtiö voi purkautua myös konkurssin kautta. Yhtiö, joka ei kykene vastaamaan veloistaan voidaan asettaa konkurssiin. Konkurssiin hakijana voi olla velkoja tai velallinen itse. Tuomioistuin päättää konkurssiin asettamisesta, ja konkurssi alkaa, kun tuomioistuin tekee asiasta päätöksen. Konkurssiin sekä selvitystilaan asettamisesta tehdään ilmoitus kaupparekisteriin merkittäväksi. Kun konkurssissa on hyväksytty lopputilitys, pesänhoitaja tekee ilmoituksen Oikeusrekisterikeskukselle lopputilityksen antamisesta. Yhtiö katsotaan purkautuneeksi, jos konkurssin päättyessä yhtiön omaisuutta ei ole jäljellä tai sen käytöstä on määrätty konkurssissa. Oikeusrekisterikeskus välittää tiedon kaupparekisteriin yhtiön purkautuessa konkurssin kautta. (Patentti- ja rekisterihallitus 2024b.)

Sulautumisessa osallisyhtiöiden varat ja velat yhdistyvät ja sulautuva yhtiö samalla lakkaa. Sulautumista ei voida toteuttaa osittaisena, osakeyhtiölain sallima sulautuminen johtaa aina sulautuvan yhtiön lakkaamiseen. Jakautuminen on sulautumisen vastatilanne, ja sillä voidaan hajottaa yrityskokonaisuus osiin. Jakautuminen voi tapahtua kokonaan tai osaksi. Kokonaisjakautumisessa jakautuvan yhtiön varat ja velat siirtyvät kahdelle tai useammalle vastaanottavalle yhtiölle ja jakautuva yhtiö lakkaa. Osittaisjakautumisessa osa jakautuvan yhtiön varoista ja veloista siirtyy yhdelle tai useammalle vastaanottavalle yhtiölle. (Immonen & Nuolimaa 2012, 218–222, 245.)

Jakautuminen voi tapahtua toimivaan yhtiöön, perustettavaan yhtiöön tai samalla toimivaan yhtiöön sekä perustettavaan yhtiöön. Jakautumista voidaan käyttää omistajanvaihdoksen valmisteluun erottamalla yrityksestä sellainen osa, joka aiotaan siirtää uudelle omistajalle. Esimerkiksi sukupolvenvaihdoksen valmistelemiseksi voidaan yhtiöstä erottaa varsinainen liiketoiminta eli aktiivivarallisuus omaksi yhtiöksi ja siirtää toiseen yhtiöön passiivinen omaisuus. Yhtiön taseen leikkaaminen osiin tällä tavalla alentaa osakkeiden siirtohintaa, jolloin toimintaa jatkavien rahoituspaineet kevenevät. Tällainen tavoite voi liittyä myös ulkopuolisen ostajan kanssa tehtävään yrityskauppaan. (Immonen & Nuolimaa 2012, 245–254.)

7.2 Sukupolvenvaihdos

7.2.1 Toteutustavat ja suunnittelu

Yhtiöittämisen yhteydessä olisi myös hyvä pohtia osakeyhtiön mahdollista tulevaa sukupolvenvaihdosta sekä suunnitella yhtiöittämisen ja sukupolvenvaihdoksen keskinäistä ajoitusta. Aika, jolloin yhtiöittäminen ja sukupolvenvaihdos kannattaa tehdä ja miten ne ajoitetaan toisiinsa nähden, on hyvin tapauskohtaista. Mitä lähempänä sukupolvenvaihdos on tehtyä metsätalouden yhtiöittämistä, sitä tarkemmin tulisi miettiä yhtiöittämisen vaikutuksia sukupolvenvaihdokseen. (Lankinen 2022, 47.)

Osakkeet voidaan siirtää jatkajalle kaupalla, vaihdolla, lahjanluonteisena kauppana tai kokonaan lahjana. Lahjanluonteinen kauppa on lahjan ja kaupan välimuoto. Osakeyhtiö voi myös hankkia omia osakkeita luopuvalta osakkaalta. Tällöin liiketoiminnan jatkajan on jo oltava yhtiön osakas. Sukupolvenvaihdokseen voidaan myös valmistautua liiketoiminnan jatkajalle suunnatulla osakeannilla, joka muuttaa yhtiön omistussuhteita. Osakeanti on tilanne, jossa kokonaan uudet osakkeet annetaan sekä yhtiön haltuun tulleet osakkeet lasketaan uudelleen liikkeeseen. Sukupolvenvaihdos on myös mahdollista toteuttaa myymällä yhtiön omistamiseen oikeuttavat osakkeet jatkajan omistamalle osakeyhtiölle. (Verohallinto 2020b.) Tässä opinnäytetyössä sukupolvenvaihdoksen verotuksen tarkastelussa keskitytään vain tilanteisiin, joissa osakkeet siirtyvät jatkajalle kaupalla, lahjanluonteisella kaupalla tai kokonaan lahjana ja jatkaja harjoittaa osakeyhtiön kautta pääasiassa metsätaloutta.

Osakeyhtiön sukupolvenvaihdosta ei tarvitse tehdä kerralla. Yhtiön omistusta voidaan siirtää jatkajalle pala kerrallaan useamman vuoden ajanjaksolla. Osakeomistusta vaiheittain lahjoitettaessa jatkaja voi näin säästää itselleen omarahoitusosuutta mahdollisia myöhempiä kauppvoja varten. Tällaisissa tilanteissa on hyvä ottaa huomioon luopujan luovutusvoittoveron verovapauden täyttymisen edellytykset. (Torikka 2023, 6.)

Jos osakeyhtiön sukupolvenvaihdos tehdään kaupalla, olennaista on huomioida jatkajan maksukyky ja vakuudet. Vakuuksien asettaminen on hankalaa,

etenkin jos kauppahinta on korkea. Pankeilla ovat erilaiset ohjeistukset listaamattomien osakkeiden hyväksymisestä lainan vakuudeksi. Jotkin pankit eivät hyväksy lainkaan hankittavan listaamattoman osakeyhtiön osakkeita vakuudeksi. Tällöin luotolle on saatava muita reaalivakuuksia. (Lankinen 2022, 49–50.)

7.2.2 Luopujan verotus

Sukupolvenvaihdos toteutetaan yleisesti kaupalla tai vastikkeettomalla luovutuksella eli lahjana. Luopujan myydessä osakkeita, joutuu hän maksamaan luovutusvoitosta pääomatuloveroa. Luovutusvoiton laskennassa osakkeiden myyntihinnasta vähennetään hankintahinta ja niiden myynnistä aiheutuneet kulut. Tietyin edellytyksin luovutusvoitto on kuitenkin verovapaata tuloa luopujalle. Mikäli osakkeet ovat olleet luopujan tai luopujan ja sellaisen henkilön omistuksessa, jolta hän on saanut ne vastikkeettomasti, omistuksessa yli 10 vuotta, kaupan kohteena on vähintään 10 % osakekannasta ja ostajana on yksin tai yhdessä puolisonsa kanssa luovuttajan lapsi tai muu rintaperillinen tai luovuttajan sisar, veli, sisarpuoli tai velipuoli, on luovutusvoitto myyjälle verovapaata tuloa. Mikäli osakkeiden myyjä on useita tai osakkeita myydään useammalle henkilölle, kunkin kaupan kohteena tulee olla erikseen vähintään 10 % yhtiön osakkeista, jotta luovutusvoiton verovapaus toteutuu. Luovutusvoiton verovapauden saamiseksi ei ole edellytys, että ostaja jatkaa yritystoimintaa tai sukupolvenvaihdoksen kohteena oleva yhtiö harjoittaisi yritystoimintaa. Luovutusvoiton verovapautta tulee vaatia veroilmoituksella. Osakkeita lahjoitettaessa luopuja ei joudu maksamaan veroa luovuttamistaan osakkeista. (Hoffström 2017.)

Luovutusvoiton verovapauteen liittyy keskeisesti viiden vuoden karenssiaika. Jos osakkeet ostanut perillinen myy ostamiaan osakkeita edelleen ennen kuin on kulunut viisi vuotta hänen ostostansa, vähennetään perillisen luovutusvoittoa laskettaessa osakkeiden hankintamenosta se veronalaisen luovutusvoiton määrä, joka on ollut verovapaa myyjälle. Tällöin useasti osakkeiden myyjä joutuu maksamaan tavallista suuremman luovutusvoittoveron myydessään osakkeita ennen kuin on kulunut viisi vuotta. (Hoffström 2017.)

7.2.3 Jatkajan verotus

Jatkajalle tulee maksettavaksi varainsiirtoveroa. Varainsiirtoveroa maksetaan vain vastikkeellisista luovutuksista eli käytännössä tilanteissa, joissa osakkeet siirtyvät jatkajalle kaupalla tai lahjanluonteisella kaupalla. Lahjanluonteisessa kaupassa varainsiirtoveroa maksetaan kauppahinnan osoittamasta määrästä, mutta ei lahjaksi katsottavalta osalta. Varainsiirtovero osakeyhtiön osakkeista, jotka ovat hankittu muuten kuin arvopaperipörssistä on toukokuussa 2024 1,5 %. (Verohallinto 2020b.)

Myytäessä sukupolvenvaihdostilanteessa osakkeet käypää arvoa alempaan hintaan tai annettaessa osakkeet lahjana, jatkajalle tulee maksettavaksi lahjaveroa. Osakkeiden käypä arvo tarkoittaa käytännössä niiden markkina-arvoa. Lahjanluonteiseksi kaupaksi katsotaan tilanteet, joissa kauppahinta on enintään 75 prosenttia osakkeiden käyvistä arvosta. Vastikkeettomasti saatujen osakkeiden käypä arvo tai lahjanluonteisella kaupalla ostettujen osakkeiden käyvän arvon ja kauppahinnan tai muun vastikkeen erotus katsotaan lahjan arvoksi. Lahjaveron määrä lasketaan lahjansaajan veroluokan ja lahjan verotettavan määrän mukaan. Suoraan ylenevässä tai alenevassa polvessa oleva perillinen kuuluu ensimmäiseen veroluokkaan. Osakeyhtiön ollessa lahjansaajana, lahja verotetaan toisen veroluokan mukaan riippumatta sukulaissuhteista. Lahjaveroon on mahdollista saada osittainen tai täysi huojennus. Huojennus tarkoittaa, että osakkeista maksettava lahjavero voidaan jättää pane-matta maksuun joko kokonaan tai osittain. Edellytykset täyden huojennuksen saamiselle ovat, että luovutuksen kohteena on yritys tai sen osa, ja luovutuksensaaja jatkaa yritystoimintaa, ja luovutuksensaaja maksaa vastiketta yli 50 prosenttia osakkeiden käyvistä arvosta. (Verohallinto 2020a.)

Yli 50 prosentin vaatimus vastikkeen maksamisesta osakkeiden käyvistä arvosta täyden lahjaverohuojennuksen saamiseksi ei kuitenkaan koske pelkäs-tään metsätaloutta harjoittavia osakeyhtiöitä. Tämän taustalla on esimerkiksi se, että perintö- ja lahjaverolaissa ei ole erikseen avattu yrityksen käsitettä. Tällöin tulkinnallisia haasteita esiintyy eräissä erityistilanteissa. Tulkintahaas-teita voi syntyä esimerkiksi tilanteissa, joissa osakeyhtiön toiminta on sellaista, että sitä voidaan harjoittaa joko elinkeinotoimintana tai passiivisempänä sijo-

tustoimintana. Verohallinto on ottanut kannan, että pelkkä metsätalouden harjoittaminen osakeyhtiön kautta ei muodosta huojennuksessa tarkoitettavaa yritystä. Metsätaloutta harjoittavalla osakeyhtiöllä ei siis ole mahdollisuutta osittaiseen tai täyteen lahjaverohuojennukseen sukupolvenvaihdostilanteissa. Sukupolvenvaihdoksen lahjaverohuojennusta voidaan kuitenkin soveltaa sellaiseen osakeyhtiöön, jossa jatketaan maa- ja metsätalouden harjoittamista. (Verohallinto 2020a.)

8 TEOREETTISET LASKELMAT TALOUDELLISESTA KANNATTAVUUDESTA

8.1 Keskikokoinen metsätila

Taulukossa 3 verrataan metsien tavanomaisen henkilöomistuksen ja osakeyhtiömuotoisen omistuksen taloudellista kannattavuutta nettotuloksen kautta. Taulukossa esitetyt luvut ovat suuntaa antavia ja kuvastavat pinta-alaltaan keskimääräisen metsätilan omistuksen taloudellisia lukuja. Taulukossa käytetään metsän pinta-alana 30 hehtaaria. Metsätalouden tuotto on laskettu valtakunnallisen vuoden 2023 keskimääräisen hehtaarikohtaisen liiketuloksen avulla, lukuna käytetään arvoa 174 euroa hehtaarilta (Luonnonvarakeskus 2024). Liiketulosta laskettaessa Luonnonvarakeskus on käyttänyt hallinnointikulujen arvona 5 euroa hehtaarilta. Osakeyhtiössä hallinnointikulut ovat suuremmat ja taulukossa käytetään teoreettisena arvona 17 euroa hehtaarilta, joka pienentää osakeyhtiön hehtaarikohtaisen liiketuloksen arvoon 162 euroa hehtaarilta. Laskelmassa osakeyhtiön hallinnointikuluiksi tulee 510 euroa vuodessa.

Osakeyhtiössä osakas ei nosta itselleen palkkaa tai esimerkiksi päivärahoja, tämän sijaan osakas nostaa osinkoa 30 hehtaarin tuottaman keskimääräisen vuotuisen tuoton verran, jossa on huomioitu osuus yhteisöveron ja osingon ennakonpidätyksen maksuun. Kaikki nostettava osinko on pääomatulo-osinkoa eli osingon määrä on enintään 8 % osakkeiden matemaattisesta arvosta. Taulukon luvut kuvaavat vain yhden toimintavuoden taloudellista tulosta, eikä niissä huomioida esimerkiksi mahdollisia yhtiöittämisen kustannuksia, henkilön muita pääomatuloja tai oikeutta metsävähennykseen.

Taulukko 3. Omistusmuotojen taloudellisen kannattavuuden vertailu keskikokoisella metsätilalla osakeyhtiön osakkaan nostaessa osinkoa

	Henkilöomistus	Osakeyhtiö
Pinta-ala	30	30
Liiketulos per ha	174	162
Metsätalouden tulos	5220	4860
Yhteisövero 20 %	-	972
Yrittäjävähennys 5 %	261	-
Tulos / Osinko	5220	3888
Osingon ennakonpidätys 7,5 %	-	271,26
Pääomatulo-osingon määrä	-	3616,74
Pääomatuloa 25 %	-	904,19
Verovapaata 75 %	-	2712,56
Verovapaat tulot yhteensä	-	2712,56
Verotettavan pääomatulon määrä	4959	904,19
Pääomatulovero 30 %	1487,7	271,26
Nettotulos (€) (omistajan käteen jäävä määrä verojen vähentämisen jälkeen)	3732,3	3345,49

Omistusmuotojen välillä ei ole suurta eroa nettotuloksen kohdalla. Taulukon luvut kuvaavat yhden toimintavuoden keskimääräistä taloudellista tulosta. Käytännössä erittäin harvoin esimerkin 30 hehtaarin kokoisella metsätilalla olisi saatavissa tasaisesti tuloja joka vuodelta, laskelma toimii suuntaa antavana. Taloudellista kannattavuutta kuvaava nettotuloksen suhde pysyy kuitenkin samansuuntaisena, vaikka hakkuista saatavat tulot vaihtelisivat vuosittain esimerkin arvoja enemmän.

8.2 Suuri metsätila

Taulukossa 4 verrataan metsien tavanomaisen henkilöomistuksen ja osakeyhtiömuotoisen omistuksen taloudellista kannattavuutta nettotuloksen kautta. Taulukossa käytetään metsän pinta-alana 500 hehtaaria ja henkilö on päätoiminen metsätalouden harjoittaja. Henkilöomistuksessa metsätalouden liikutuloksena käytettäisiin arvoa 174 euroa hehtaarilta, liikutuloksessa ovat huomioitu hallinnointikulut 5 euroa hehtaarilta (Luonnonvarakeskus 2024). Tässä laskelmassa omistajalla on kuitenkin MYEL-vakuutus, jonka vakuutusmaksut laskevat liikutuloksen arvoon 166 euroa hehtaarilta. Osakeyhtiössä hallinnointikulut ovat suuremmat, joten taulukossa osakeyhtiön liikutuloksen arvona käytettäisiin arvoa 167 euroa hehtaarilta. Osakas kuitenkin maksaa itselleen palkkaa 30 000 euroa vuodessa. Osakkaalla on MYEL-vakuutus, jonka maksuprosentti on arvioitu 13 prosenttiin työtulosta ja sosiaaliturvamaksun osuus on 0,77 prosenttia. Huomioiden palkan ja sen sivukulut osakeyhtiön liikutulos on taulukossa 99 euroa hehtaarilta. Palkka on yhtiölle vähennyskelpoinen meno eikä osakas maksa päivärahoja tai kilometrikorvauksia. Osakkaan nostamalle 30 000 euron palkalle arvioitu veroprosentti on 11 %, jolloin käteen jäävä ansiotulo on 26 700 euroa.

Osakas nostaa osinkoa yhtiön tuottaman liikutuloksen verran, kun palkka on huomioitu liikutuloksessa. Jaettavan osingon määrässä on huomioitu yhteisöveroon ja osingon ennakonpidätykseen menevä määrä. Nostettava osinko on pääomatulo-osinkoa. Taulukon luvut kuvaavat yhden toimintavuoden tulosta, eikä niissä huomioida esimerkiksi oikeutta metsävähennykseen tai henkilön muita pääoma- ja ansiotuloja.

Taulukko 4. Omistusmuotojen taloudellisen kannattavuuden vertailu suurella metsätilalla osakeyhtiön osakkaan nostaessa palkkaa ja osinkoa

	Henkilöomistus	Osakeyhtiö
Pinta-ala	500	500
Liiketulos per ha	166	99
Metsätalouden tulos	83 000	49 500
Yhteisövero 20 %	-	9900
Yrittäjävähennys 5 %	4150	-
Tulos / Osinko	83 000	39 600
Osingon ennakonpidätys 7,5 %	-	2763
Pääomatulo-osingon määrä	-	36 837
Pääomatuloa 25 %	-	9209
Verovapaata 75 %	-	27 628
Käteen jäävä määrä palkasta	-	26 700
Verovapaat tulot yhteensä	-	27 628
Verotettavan pääomatulon määrä	78 850	9209
Pääomatulovero 30 / 34 %	25 609	2763
Nettotulos (€) (omistajan käteen jäävä määrä verojen vähentämisen jälkeen)	57 391	60 774

Tässä teoreettisessa laskelmassa osakeyhtiömuotoinen metsänomistus on taloudellisesti kannattavampaa nettotuloksen perusteella. Ero nettotuloksessa omistusmuotojen välillä ei ole suuri. Molemmissa laskelmissa omistusmuotojen nettotuloksen ero ei ole suuri riippumatta siitä nostaako osakas itselleen osinkoa vai palkkaa ja osinkoa. Osakeyhtiön taloudellista kannattavuutta parantaa, jos osakas tekee yhtiön kirjanpidon ja tilinpäätöksen itse.

9 POHDINTA

9.1 Opinnäytetyön luotettavuuden tarkastelu

Osakeyhtiömuotoista metsätalouden harjoittamista koskevia aiempia tutkimuksia ja artikkeleita on hyvin vähän julkisesti saatavilla. Maatilatalouden yhtiöittämistä ja maatalouden harjoittamista osakeyhtiömuotoisesti koskevia tutkimuksia ja julkaisuja on julkisesti saatavilla huomattavasti enemmän. Suoraan metsätaloutta koskevien julkaisujen puute ei kuitenkaan haitannut työn valmistamista. Opinnäytetyön teoreettinen viitekehys pohjautui osittain yleiseen osakeyhtiötä koskevaan kirjallisuuteen. Kirjallisuuden ja sähköisten lähteiden tuottama tietopohja on asianmukaista tämän opinnäytetyön kannalta. Esimerkiksi osakeyhtiön hallinnointiin ja varojen jakamiseen liittyvät asiat ovat samanlaisia kaikissa osakeyhtiöissä riippumatta yhtiön toimialasta. Metsälliset erityispiirteet osakeyhtiönä toimittaessa löytyivät lähteenä käytetyistä laeista, asetuksista ja Verohallinnon ohjeista.

Opinnäytetyön luotettavuuden tarkastelussa käytetään usein validiteetin ja reliabiliteetin käsitteitä. Validiteetti kertoo siitä, miten työn tulokset vastaavat todellisuutta ja onko tutkimus pätevä. Reliabiliteetti kertoo pysyvyydestä. Pysyvätkö työn tulokset samanlaisina, vaikka opinnäytetyön toteuttaja olisi eri henkilö? (Hyväri & Vuokila-Oikkonen 2016.)

Opinnäytetyön tavoitteena oli muodostaa kokonaisvaltainen käsitys metsätalouden harjoittamisesta osakeyhtiönä. Mitään opinnäytetyössä nyt käsiteltyä aihetta ei olisi voinut jättää pois, jos haluaa saavuttaa työlle asetetun tavoitteen. Työn validiteetti ja reliabiliteetti ovat korkealla tasolla. Tähän pohjautuen opinnäytetyö voisi toimia tietopakettina mietittäessä muutosta omaan metsätalouden harjoittamiseen. Korkeaa validiteettia tukee työssä käytettyjen lähteiden lukumäärä. Lähteistä hyödynnetty tieto oli yksiselitteistä eikä ollut ristiriitaista keskenään. Opinnäytetyön hyvää reliabiliteettia tukee omalta osaltaan lähteiden laatu. Verohallinnon ohjeet, lait ja alalla yleisesti tunnettu kirjallisuus tukivat selkeää tiedonhakua. Loppujen lopuksi Verohallinnon ohjeita ja lakeja, jotka koskevat metsätaloutta harjoittavaa osakeyhtiötä, on melko vähän. Monet asiat osakeyhtiön toimimisessa ovat samanlaisia riippumatta toimialasta. Reliabiliteettia arvioitaessa on huomattava, että opinnäytetyön tulokset ja pää-

telmät voisivat olla erilaisia, jos lähteiden hyödyntämiseen ei paneuduta täysimääräisesti. Juuri Verohallinnon ohjeet ovat senkaltaisia, että ne vaativat lukijaltaan hyvää kokonaisuuksien hahmottamiskykyä ja talouden termien tunteamista.

9.2 Tulosten tarkastelu

Suomessa osakeyhtiömuotoinen metsätalouden harjoittaminen on pysynyt harvinaisena toimintamuotona. Viime aikoina metsää omistavien osakeyhtiöiden lukumäärä on kuitenkin noussut. Suurilta osin tämän taustalla on kasvanut kiinnostus maatalojen yhtiöittämiseen. Näihin maatalousosakeyhtiöihin liitetty metsäpinta-alat ovat olleet melko pieniä ja puhtaat metsäkiinteistöt ovat usein jääneet viljelijän henkilökohtaiseen omistukseen. Metsät ovat sijainneet peltojen kanssa samojen kiinteistörajojen sisäpuolella eikä niitä ole lohkottu erilleen. Liitetyillä metsillä on myös nostettu perustettavan maatalousosakeyhtiön nettovarallisuutta, jolla on vaikutuksia yhtiön osingonjaon taloudellisiin vaikutuksiin.

Metsää omistavat osakeyhtiöt ovat voimakkaasti jakautuneet pieniin alle 10 hehtaarin omistuksiin sekä näiden vastakohtana useamman tuhannen hehtaaria omistaviin osakeyhtiöihin. Suuryhtiöille metsätalouden harjoittaminen osakeyhtiön kautta on ollut tavanomaista historian saatossa ja se on asemansa vakiinnuttanut tapa huomattavan isoilla metsäpinta-aloilla. Tämän valossa syntyy kysymys osakeyhtiön soveltuvuudesta metsätalouden harjoittajaksi tavanomaisilla noin 30 hehtaarin tai näitä hieman suuremmilla ja yhden omistajan omistamilla metsätiloilla.

Osakeyhtiöillä ei ole oikeutta metsävähennykseen, metsälahjavähennykseen, metsätalouden pääomatulosta tehtäviin varauksiin, yrittäjävähennykseen tai verovapaaseen hankintatyöhön. Metsänomistajien suhtautuminen omaan metsätalouden harjoittamiseen ei välttämättä ole yritysmäistä varsinkaan pienemmillä pinta-aloilla. Metsää pidetään useasti ”pankkina” eikä metsänomistajilla ole tietoa tai välttämättä haluakaan noudattaa metsiensä hoidossa taloudellisesti tuottavimman metsänhoidon periaatteita. Osakeyhtiötä ei tällaisessa tilanteessa nähdä luontevana vaihtoehtona.

Pääasialliset syyt osakeyhtiömuotoisen metsätalouden harjoittamisen yleisty-mättömyydelle ovat taloudellisia ja asenteellisia. Metsävähennysoikeuden puuttuminen osakeyhtiöiltä on varmasti jarruttanut halua muuttaa toiminta osa-kehtiömuotoiseksi. Kyseessä on kuitenkin verovaikutuksiltaan melko suuri etu lisämetsän hankkijalle ja mistä henkilö tietäisi varmaksi, ettei hän tule hankkimaan lisää metsiä omistukseensa tulevaisuudessa. Seikka korostuu erityisesti pienemmillä ja keskikokoisilla metsätiloilla. Suuremmilla metsäpinta-aloilla metsätalouden rahavirta ja tuotot ovat kuitenkin suhteessa jo suurem-mat. Osakeyhtiö soveltuu kyllä metsätalouden toimintamuodoksi, mutta huo-mioon otettavia rajoitteita on enemmän kuin muissa omistusmuodoissa.

Osakeyhtiömuotoisella metsänomistuksella ja henkilöomistuksella ei ole suurta eroa taloudelliselta kannalta. Tämä koskee erityisesti tilanteita, joissa osakeyhtiöstä nostetaan osinkoa tai palkkaa. Alhaisen 20 prosentin yhteisöve-rokannan vuoksi osakeyhtiömuoto on parhaimmillaan tilanteessa, jossa osak-kaalla ei ole tarvetta ottaa varoja ulos yrityksestä. Yhtiölle kertyneet voittovar-at voidaan edelleen sijoittaa tuottavampiin kohteisiin tai jättää yhtiöön nostamaan nettovarallisuutta. Metsävähennysoikeuden puuttuminen osakeyhtiöiltä hei- kentää selvästi yritysmuodon taloudellista kannattavuutta verrattuna henkilö-omistukseen tilanteissa, joissa yhtiö hankkii omistukseensa lisää metsiä tai perustamisvaiheessa siihen liitetään metsävähennysoikeuden alaisia kiinteis-töjä.

Byrokratia ja vaikeaselkoinen hallinto ovat myös usein osakeyhtiöön liitettäviä asioita (Lövdahl 2017). Todellisuudessa pienen osakeyhtiön hallinto on melko kevyt eikä vaadi suuria panoksia ajallisesti. Osakeyhtiön hallitukseen riittää yksi henkilö ja hänelle täytyy olla varajäsen. Toimiva yhteistyö kirjanpitäjän kanssa tai itselle hankittu osaaminen kirjanpidosta ovat yhtiön hallinnointia helpottavia asioita. Osakeyhtiön ollessa tilinpäätösvelvollinen hankitaan kirjan-pitopalvelut yleensä ulkopuoliselta palveluntarjoajalta, joka aiheuttaa enem-män hallintokuluja verrattuna tavanomaiseen metsän henkilöomistukseen.

Monella ihmisellä saattaa olla mielikuva, että toimintamuodon muutos metsä-talouden harjoittajasta osakeyhtiöksi maksaa huomattavasti tai siitä aiheutuu veroseuraamuksia. Kuitenkin osakeyhtiön perustamisen vähimmäispääoma-

vaatimus poistui heinäkuussa 2019 ja toteutettaessa yhtiöittäminen tuloverolain mukaisena toimintamuodon muutoksena välttyy perustettava yhtiö tai metsien aiempi henkilöomistaja veroseuraamuksilta. Yhtiöittämisen suunnittelussa on suotavaa käyttää asiantuntijaa apuna, tällöin siitä toki aiheutuu mahdollisesti kustannuksia. Asiantuntijan avulla esimerkiksi yhtiöjärjestyksestä ja mahdollisesta osakassopimuksesta tulee muodollisesti ja sanallisesti sellainen kuin perustajaosakas on toivonut. Mitä suurempi osuus metsätalouden toiminnalla on henkilön tulonmuodostuksessa, sitä tärkeämpää on yhtiöittämisen huolellinen suunnittelu sekä taloudellisten ja verotuksellisten seikkojen punnitseminen. Osakeyhtiön purkamisesta tulee veroseuraamuksia yhtiön osakkeille, joten yhtiötä perustettaessa tarvitaan harkintaa sekä tulevaisuuden suunnittelua.

Osakeyhtiömuotoinen metsätalouden harjoittaminen soveltuu tilanteisiin, joissa perustettavalla osakeyhtiöllä on jo valmiiksi muuta liiketoimintaa metsiä yhtiöön liitettäessä ja metsätalous on pienemmässä osassa yhtiön taloudellisen tuloksen tekemisessä. Metsät nostavat yhtiön nettovarallisuutta ja mahdollistavat tällöin esimerkiksi suuremman osuuden kevyemmin verotetun osingon eli pääomatulo-osingon nostoon. Kiteytettynä osakeyhtiömuotoinen metsänomistus soveltuu esimerkiksi maatilojen yhtiöittämiseen, joissa ei ole halukkuutta metsäpinta-alan kasvattamiseen. Tässä tilanteessa yhtiöittäminen voi tapahtua verovapaasti toimintamuodon muutoksena. Metsätaloutta harjoitettava osakeyhtiö voi myös sijoittaa varojaan muihin kohteisiin kuin metsätalouteen. Osakeyhtiö voi hankkia omistukseensa esimerkiksi pörssissä listattuja osakkeita. Osakeyhtiön kautta omistettaessa pörssiosakkeista saataviin osinkoihin liittyvä kokonaisverotus on alhaisempi kuin osakkeiden henkilöomistuksessa. Tämä koskee erityisesti tilanteita, joissa pörssi-yhtiöistä saadut osingot jätetään omaan yhtiöön nostamaan varallisuutta.

Omistajanvaihdostilanteissa osakeyhtiöillä on etuja verrattuna metsän tavantomaiseen henkilöomistukseen ja useasti metsätilat vaihtavat omistajaa perintönä tai lahjana. Perintönä saadusta metsätilasta ei muodostu metsävähennyspohjaa ja pinta-alaltaan pienistä metsätiloista ei myöskään muodostu metsälahjavähennyspohjaa. Monesti näissä tapauksissa suvussa ei ole halukkuutta lisämetsien hankkimiseen ja metsät halutaan vain pitää oman suvun si-

sällä. Osakeyhtiömuoto mahdollistaa sen, että metsät eivät välttämättä pirstoudu pienimmiksi palstoiksi perintö- tai lahjoitustilanteissa. Näissä tapauksissa jaetaan tai myydään pelkästään osakkeita ja metsäkokonaisuus säilyy ehjänä. Osakeyhtiölaki antaa myös selkeät periaatteet yhtiön hallinnolle ja kokouksissa pääsääntöisesti yksinkertainen enemmistö riittää päätöksen tekoon. Osakeyhtiömuoto mahdollistaa osakkeiden vaiheittaisen luovutuksen eteenpäin jatkajalle, koko osakekantaa ei ole pakko siirtää kerralla. Tavanomaisessa metsän henkilöomistuksessa, jos henkilö omistaa vain yhden metsäkiinteistön ja haluaa luopua siitä useammassa osassa, järjestely vaatisi kiinteistötoimituksia metsäpalstalla.

Metsänomistajien tietoutta osakeyhtiömuotoisesta metsänomistuksesta olisi hyvä lisätä. Kansalliseen metsästrategiaan liittyvällä metsien omistusrakenteen kehittämisellä haetaan vaikuttavuutta metsänomistajien päätöksenteon aktivointiin, omistusrakenteen selkeyttämiseen ja tilakoon kasvuun. Osakeyhtiömuodolla olisi positiivisia vaikutuksia ainakin kahteen ensimmäiseen kohtaan. Osakeyhtiö on varteenotettava toimintamuoto metsätalouden harjoittamiseen, mutta monesti eri omistusmuotoja käsittelevissä metsäalan artikkeleissa ja julkaisuissa osakeyhtiön käsittely jää marginaaliin tai sitä ei mainita ollenkaan. Jos kansallisen metsästrategian tavoitteet halutaan toteuttaa, täytyy myös osakeyhtiömuotoiseen metsätalouden harjoittamiseen liittyvää tietoutta, mainostusta ja koulutusta lisätä metsänomistajien keskuudessa. Olisi hyvä selvittää mitä metsänomistajat ajattelevat osakeyhtiöistä tällä hetkellä, ja mitkä ovat toimintamuodon vaihtamisen suurimpia esteitä?

LÄHTEET

Adcount. 2022. Osakeyhtiön tilinpäätöksen vahvistaminen. Blogi. Julkaistu 28.9.2022. Saatavissa: <https://adcount.fi/blogi/osakeyhtion-tilinpaatoksen-vahvistaminen> [viitattu 16.4.2024].

Docue. 2024a. Yhtiöjärjestyksen muutos – lue askeleet. WWW-dokumentti. Päivitetty 28.2.2024. Saatavissa: <https://docue.com/fi-fi/lakitieto/yhtiojarjestyksen-muutos> [viitattu 10.9.2024].

Docue. 2024b. Yhtiön edustaminen – kuka saa tehdä sopimuksia? WWW-dokumentti. Päivitetty 28.2.2024. Saatavissa: <https://docue.com/fi-fi/lakitieto/yhtiion-edustaminen> [viitattu 9.4.2024].

Docue. 2024c. Osingonjako osakeyhtiössä – tunnetko vaatimukset? WWW-dokumentti. Päivitetty 29.2.2024. Saatavissa: <https://docue.com/fi-fi/lakitieto/osingonjako-osakeyhtiossa> [viitattu 17.4.2024].

Enroth, A., Österman, P. & Harmoinen, T. 2007. Maatilayrityksen yhtiöittäminen. Helsinki: Otava.

Hoffström, T. 2017. Yrityksen sukupolvenvaihdos ja siihen liittyvät sudenkuopat. Oy Tuokko Ltd. WWW-dokumentti. Saatavissa: <https://tuokko.fi/yrityksen-sukupolvenvaihdos-ja-siihen-liittyvat-sudenkuopat/> [viitattu 1.5.2024].

Hyväri, S. & Vuokila-Oikkonen, P. 2016. Tutkimus- ja kehittämistyön luotettavuus. Teoksessa Karjalainen, A.L., Kivirinta, M., Nylund, M., Valtonen, M., & Vesterinen, O. (toim.) Osallistavan ja tutkivan kehittämisen opas 2.0. (Diak opetus, 7). Helsinki: Diakonia-ammattikorkeakoulu. Sähköinen tietoaaineisto. Saatavissa: <https://libguides.diak.fi/c.php?g=670543&p=4760642> [viitattu 27.9.2024].

Immonen, R. & Nuolimaa, R. 2012. Osakeyhtiöoikeuden perusteet. 2. uudistettu painos. Helsinki: Talentum.

Immonen, R., Ossa, J. & Villa, S. 2014. Osakeyhtiön pääoman hallinta. 2. uudistettu painos. Helsinki: Talentum.

Koponen, J. 2012. Osingonjakajan verokirja. 7. uudistettu painos. Helsinki: Verotieto.

Kuka edustaa osakeyhtiötä? s.a. Minilex. WWW-dokumentti. Saatavissa: <https://www.minilex.fi/a/kuka-edustaa-osakeyhti%C3%B6t%C3%A4> [viitattu 9.4.2024].

Kyläkallio, K. 2013. Yritysjuridiikka. Helsinki: Edita Publishing.

Kyläkallio, J., Iirola, O. & Kyläkallio, K. 2015. Osakeyhtiö I. Helsinki: Edita Publishing.

Laki elinkeinotulon verottamisesta 24.6.1968/360.

Laki metsätalouden määräaikaisesta kannustejärjestelmästä 19.1.2023/71.

Lankinen, S-M. 2022. Maatilan yhtiöittämisen kannattavuus. Hämeen ammatti-korkeakoulu. Maaseutuelinkeinojen koulutusohjelma. Opinnäyte. PDF-dokumentti. Saatavissa: <https://urn.fi/URN:NBN:fi:amk-2022100320756> [viitattu 18.4.2024].

Lassila, T. 2021. Palkkaa vai osinkoa? Blogi. Päivitetty 19.5.2021. Saatavissa: <https://yrityslaskenta.fi/2021/05/19/palkkaa-vai-osinkoa/> [viitattu 18.4.2024].

Liljeroos, H. 2021. Metsäsijoittajan kirja. 2. uudistettu painos. Helsinki: Tapio Palvelut.

Lukinmaa. 2021. Hyvä pohjatyö turvaa kannattavan yhtiöittämisen. Blogi. Päivitetty 8.3.2021. Saatavissa: <https://www.proagria.fi/blogit/talouden-ruorissa/hyva-pohjatyo-turvaa-kannattavan-yhtioittamisen> [viitattu 11.9.2024].

Luonnonvarakeskus. 2024. Yksityismetsätalouden liiketulos 2023. WWW-dokumentti. Saatavissa: <https://www.luke.fi/fi/tilastot/yksityismetsatalouden-liiketulos/yksityismetsatalouden-liiketulos-2023> [viitattu 7.10.2024].

Lövdahl, M. 2017. Osakeyhtiö metsänomistajana. Youtube. Videoleike. Julkaistu 14.11.2017. Saatavissa: <https://www.youtube.com/watch?v=yUvuA0eysjA> [viitattu 23.4.2024].

Maa- ja metsätalousministeriö. 2023. Kansallinen metsästrategia 2035. PDF-dokumentti. Saatavissa: <http://urn.fi/URN:ISBN:978-952-366-740-2> [viitattu 24.9.2024].

Osakeyhtiön kirjanpito WWW-dokumentti. Saatavissa: <https://www.minilex.fi/a/osakeyhti%C3%B6n-kirjanpito> [viitattu 4.4.2024].

Osakeyhtiölaki 21.7.2006/624.

Osakeyhtiön kirjanpito s.a. Minilex. WWW-dokumentti. Saatavissa: <https://www.minilex.fi/a/osakeyhti%C3%B6n-kirjanpito> [viitattu 4.4.2024].

Patentti- ja rekisterihallitus. 2024a. Yritysten lukumäärät kaupparekisterissä. WWW-dokumentti. Päivitetty 3.1.2024. Saatavissa: <https://www.prh.fi/fi/kaupparekisteri/yritystenlkm/lkm.html> [viitattu 2.4.2024].

Patentti- ja rekisterihallitus. 2024b. Tietoa osakeyhtiön konkurssista kaupparekisterin näkökulmasta. WWW-dokumentti. Päivitetty 16.1.2024. Saatavissa: <https://www.prh.fi/fi/kaupparekisteri/osakeyhtio/lopettaminen/konkurssi.html> [viitattu 25.4.2024].

Pentti, A-K. & Tuomola, A. 2021. Osingonjako osakeyhtiön varojenjaon muotona. Hill Audit Oy. WWW-dokumentti. Saatavissa: <https://www.hillaudit.fi/post/palkkaa-vai-osinkoa> [viitattu 17.4.2024].

Räty, M. & Vaahtera, E. 2023. Metsätilastollinen vuosikirja. Luonnonvarakeskus. PDF-dokumentti. Saatavissa: <http://urn.fi/URN:ISBN:978-952-380-584-2> [viitattu 2.4.2024].

Siikarla, Pertti J. 2006. Osakeyhtiölaki & käytäntö. Jyväskylä: Gummerus Kirjapaino.

Suomen metsäkeskus s.a. Metsänomistusmuodot. WWW-dokumentti. Saatavissa: <https://www.metsakeskus.fi/fi/metsan-kaytto-ja-omistus/metsanomistusmuodot> [viitattu 3.4.2024].

Talvitie, A. 2021. Yrittäjä, muista nämä 8 luontoisetua. Select Financial Services Oy. WWW-dokumentti. Saatavissa: <https://selectfinancial.fi/yrittaja-muista-nama-8-luontoisetua/> [viitattu 17.4.2024].

Tilintarkastuslaki 18.9.2015/1141.

Tilitoimisto Sukkela s.a. Yrityksen verosuunnittelu osakeyhtiössä. WWW-dokumentti. Saatavissa: <https://tilitoimistosukkela.fi/yrityksen-verosuunnittelu/> [viitattu 18.4.2024].

Torikka, T. 2023. Oy-tilan sukupolvenvaihdokseen hyvä varata aikaa jopa vuosia. *Maaseudun tulevaisuus* 20.12.2023, 6.

Tuominen, E. 2023. Maatalousyrittäjien muutos osakeyhtiöksi. Satakunnan ammattikorkeakoulu. Liiketalouden tutkinto-ohjelma. Opinnäyte. PDF-dokumentti. Saatavissa: <https://urn.fi/URN:NBN:fi:amk-2023120434111> [viitattu 17.4.2024].

Uotila, E. 2009. Metsätalouden kannattavuus ja sen seuranta. Teoksessa Paananen, R., Uotila, E., Liljeroos, H. & Tilli, T. (toim.) Metsän arvo. Metsäkustannus, 174–208.

Valtioneuvoston asetus metsätalouden määräaikaisesta kannustejärjestelmästä 1021/2023.

Verohallinto. 2017a. Metsälahjavähennys. WWW-dokumentti. Päivitetty 15.11.2017. Saatavissa: <https://www.vero.fi/syventavat-vero-ohjeet/ohje-hakusivu/61689/metsalahjavahennys/#2-v%C3%A4hennyspohja> [viitattu 5.4.2024].

Verohallinto. 2017b. Pääomatulon veroprosentti. WWW-dokumentti. Päivitetty 11.5.2017. Saatavissa: <https://www.vero.fi/henkiloasiakkaat/verokortti-ja-veroilmoitus/tulot/paaomatulot/> [viitattu 19.4.2024].

Verohallinto. 2018. Yrittäjävähennys metsäverotuksessa. WWW-dokumentti. Päivitetty 2.1.2018. Saatavissa: [https://www.vero.fi/henkiloasiakkaat/omaisuus/metsa/yritt%C3%A4j%C3%A4v%C3%A4hennys-mets%C3%A4talou-nessa/](https://www.vero.fi/henkiloasiakkaat/omaisuus/metsa/yritt%C3%A4j%C3%A4v%C3%A4hennys-mets%C3%A4talou-<u>nessa/</u) [viitattu 5.4.2024].

Verohallinto. 2020a. Osakeyhtiön purkautuminen verotuksessa. WWW-dokumentti. Päivitetty 1.1.2020. Saatavissa: [https://www.vero.fi/syventavat-vero-ohjeet/ohje-hakusivu/60312/osakeyhti%C3%B6n-purkautuminen-verotuk-nessa2/](https://www.vero.fi/syventavat-vero-ohjeet/ohje-hakusivu/60312/osakeyhti%C3%B6n-purkautuminen-verotuk-<u>nessa2/</u) [viitattu 11.9.2024].

Verohallinto. 2020b. Osakeyhtiön sukupolvenvaihdos verotuksessa. WWW-dokumentti. Päivitetty 17.3.2020. Saatavissa: <https://www.vero.fi/syventavat->

[vero-ohjeet/ohje-hakusivu/60519/osakeyhti%c3%b6n-sukupolvenvaihdos-verotuksessa/](#) [viitattu 1.5.2024].

Verohallinto. 2021a. Hankintatyö verotuksessa. WWW-dokumentti. Päivitetty 15.12.2021. Saatavissa: <https://www.vero.fi/syventavat-vero-ohjeet/ohje-hakusivu/105306/hankintaty%c3%b6-verotuksessa/> [viitattu 5.4.2024].

Verohallinto. 2021b. Vahvistettujen tappioiden vähentäminen – osakeyhtiö ja osuuskunta. WWW-dokumentti. Päivitetty 2.3.2021. Saatavissa: <https://www.vero.fi/yriykset-ja-yhteisot/verot-ja-maksut/osakeyhtio-ja-osuuskunta/vahvistettujen-tappioiden-vahentaminen/> [viitattu 18.4.2024].

Verohallinto. 2022a. Metsävähennys. WWW-dokumentti. Päivitetty 5.5.2022. Saatavissa: <https://www.vero.fi/syventavat-vero-ohjeet/ohje-hakusivu/49167/mets%c3%a4v%c3%a4hennys3/> [viitattu 5.4.2024].

Verohallinto. 2022b. Toimintamuodon muutos osakeyhtiöksi. WWW-dokumentti. Päivitetty 6.9.2022. Saatavissa: <https://www.vero.fi/syventavat-vero-ohjeet/ohje-hakusivu/48395/toimintamuodon-muutos-osakeyhtioksi3/> [viitattu 11.9.2024].

Verohallinto. 2023a. Varaukset metsätalouden pääomatulojen verotuksessa. WWW-dokumentti. Päivitetty 30.1.2023. Saatavissa: <https://www.vero.fi/syventavat-vero-ohjeet/ohje-hakusivu/153833/varaukset-metsatalouden-paamatulojen-verotuksessa/#2.3-tuhovaraus> [viitattu 5.4.2024].

Verohallinto. 2023b. Osinkotulojen verotus. WWW-dokumentti. Päivitetty 20.9.2023. Saatavissa: <https://www.vero.fi/syventavat-vero-ohjeet/ohje-hakusivu/47901/osinkotulojen-verotus5/> [viitattu 22.4.2024].

Verohallinto. 2023c. Verohallinnon päätös metsän keskimääräisestä vuotuisesta tuotosta. WWW-dokumentti. Päivitetty 6.11.2023. Saatavissa: <https://www.vero.fi/syventavat-vero-ohjeet/paatokset/47452/verohallinnon-paatos-metsan-keskimaaraisesta-vuotuisesta-tuotosta6/> [viitattu 23.4.2024].

Verohallinto. 2024a. Osakeyhtiön ja osuuskunnan tuloverotus. WWW-dokumentti. Päivitetty 15.2.2024. Saatavissa: <https://www.vero.fi/yriykset-ja-yhteisot/verot-ja-maksut/osakeyhtio-ja-osuuskunta/tuloverotus/> [viitattu 18.4.2024].

Verohallinto. 2024b. Arvonlisäveron ilmoitus- ja maksuohjeet. WWW-dokumentti. Päivitetty 1.1.2024. Saatavissa: <https://www.vero.fi/yriykset-ja-yhteisot/verot-ja-maksut/arvonlisaverotus/ilmoitus-ja-maksuohjeet/> [viitattu 19.4.2024].

Verohallinto. 2024c. Arvonlisäveron verokausi ja sen muutokset. WWW-dokumentti. Päivitetty 1.1.2024. Saatavissa: <https://www.vero.fi/yriykset-ja-yhteisot/verot-ja-maksut/arvonlisaverotus/ilmoitus-ja-maksuohjeet/verokaudenmuutos/> [viitattu 19.4.2024].

Verohallinto. 2024d. Varainsiirtovero. WWW-dokumentti. Päivitetty 17.1.2024. Saatavissa: <https://www.vero.fi/henkiloasiakkaat/asuminen/varainsiirtovero/> [viitattu 19.4.2024].

Verohallinto. 2024e. Osingot listaamattomasta yhtiöstä. WWW-dokumentti. Päivitetty 1.1.2024. Saatavissa: <https://www.vero.fi/henkiloasiakkaat/omaisuus/sijoitukset/osingot/osingot-listaamattomasta-yhtiosta/> [viitattu 22.4.2024].

Verohallinto. 2024f. Poistot elinkeinoverotuksessa. WWW-dokumentti. Päivitetty 22.3.2024. Saatavissa: <https://www.vero.fi/syventavat-vero-ohjeet/ohje-hakusivu/102183/poistot-elinkeinoverotuksessa3/> [viitattu 23.4.2024].

Veronmaksajat. 2024a. Yrittäjän matkat, päivärahat ja kilometrikorvaukset. WWW-dokumentti. Saatavissa: <https://www.veronmaksajat.fi/neuvot/yritysvero/omistajan-verotus/yrittajan-auto-ja-matkat/yrittajan-matkat/#0668bc5d> [viitattu 17.4.2024].

Veronmaksajat. 2024b. Myyntivoitto eli luovutusvoitto. WWW-dokumentti. Saatavissa: <https://www.veronmaksajat.fi/neuvot/henkiloverotus/sijoittaminen/myyntivoitot-ja-tappiot/2023/myyntivoitto-/#0668bc5d> [viitattu 19.4.2024].

Veronmaksajat. 2024c. Osinkotulojen verotus. WWW-dokumentti. Saatavissa: <https://www.veronmaksajat.fi/neuvot/henkiloverotus/sijoittaminen/osingot-yksityishenkilöillä/listaamattoman-osakeyhtiön-osinkoverotus/#0668bc5d> [viitattu 22.4.2024].

Yrittäjät. s.a. Osakeyhtiö. WWW-dokumentti. Saatavissa: <https://www.yrittajat.fi/tietopankki/yrittajaksi-ryhtyminen/yritysmuodot/osakeyhtio/> [viitattu 2.4.2024].